

CURIERUL ADVENTIST

DECEMBRIE 2024: COMITET DE BUGET, UNIUNEA ROMÂNĂ,
17-18 NOIEMBRIE 2024 + O PROVOCARE EXTRAORDINARĂ:
CHEMAREA LA DESĂVÂRȘIREA CREȘTINĂ + RUGĂCIUNEA, ÎN-
TRE EGOCENTRISM ȘI TEOCENTRISM + SYMBOLUM - FIUL LUI
DUMNEZEU ÎN NOUL TESTAMENT + CRĂCIUN (NE)FERICIT?

REVISTĂ LUNARĂ DE INFORMAȚII ȘI INSPIRAȚIE PENTRU AȘTEPTĂTORII REVENIRII DOMNULUI HRISTOS

2024-2025 ANUL RECONSACRĂRII

„pregătiți calea Domnului”
Marcu 1:3

TOTUL PENTRU
EVANGHELIE

1 CORINTENI 9:23

2025 – 2026 – ANUL **VINDECĂRII** (SĂNĂTATE)
„sănătatea ta să sporească” – 3 Ioan 1:2

2026 – 2027 – ANUL **ÎNVĂȚĂRII** (EDUCAȚIE)
„învățați-i să păzească tot” – Matei 28:20

2027 – 2028 – ANUL **FORMĂRII** (COPII ȘI TINERI)
„creștem în toate privințele” – Efeseni 4:15

2028 – 2029 – ANUL **ÎMPLINIRII** (FAMILIE)
„împlinim tot ce trebuie” – Matei 3:15

„Iată, Eu vin curând...”

Misiunea noastră este să-L înălțăm pe Domnul Isus Hristos prin prezentarea de experiențe ale dragostei Lui nemărginite, de articole și știri, ajutându-l astfel pe cititor să-L cunoască mai bine pe Mântuitorul și să aibă o speranță vie în apropiata Lui revenire.



Cu Isus până la sfârșitul Apocalipsei este mai mult decât o carte. Este exprimarea unei convingeri de o viață a pastorului Adalbert Orban că sfârșitul istoriei acestui pământ nu ne va aduce doar necazul cel mare, ci și cea mai mare descoperire a lui Isus Hristos.

Cartea reprezintă transcrierea unei serii de prezentări cu același nume pe care autorul le-a ținut în biserica adventistă de limbă română din Atlanta în anul 2009. Cartea păstrează deci frumusețea stilului oral și patosul predicatorului dedicat ce vrea neapărat să transmită nu doar informații, ci și viață din viața Celui cu care s-a întâlnit personal.

Autorul nu își propune deci să ne ofere un comentariu exegetic al cărții Apocalipsa, ci mai degrabă o privire de ansamblu asupra celei de a doua jumătăți a cărții, oferind explicații pertinente și concluzii solide care să ne ajute în înțelegerea timpurilor pe care le trăim și a celor ce vor veni, dar mai ales să ne ajute să descoperim prin ceața timpului sfârșitului chipul Celui ce vine să ne aducă pacea. Citind paginile acestea, ai impresia că Îl vezi pe Isus pășind pe valurile învolburate ale vremurilor noastre, că Îi auzi glasul, că Îi simți atingerea iubitoare. Știi sigur că este El pentru că autorul vorbește cu convingerea celui ce L-a văzut, L-a auzit și L-a simțit pe Domnul Domnilor și Împăratul Împăraților.

evs
editura viață și sănătate

Adalbert Orban este pastor pensionar. A studiat muzica și teologia, fiind unul dintre cei mai cunoscuți profesori din istoria învățământului universitar adventist. De-a lungul bogatei sale activități pastorale și didactice, a slujit ca pastor la Craiova, Brașov și Atlanta, SUA. În calitate de profesor la Seminarul Teologic și apoi la Institutul Teologic Adventist, a predat cursuri de dogmatică biblică și muzică bisericească.

Anul CX, DECEMBRIE 2024. Publicația oficială a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea din România.

Apare lunar, sub coordonarea Comitetului Uniunii.

Director Balla Lorand; Coordonator ediție limba maghiară Ernest Szász; Consultanți: Aurel Neațu, Georgeta Pirlitu, Ioan Feier, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiagă, Gabriel Ban; Colaboratori speciali: Valentin Filimon, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Redactor web Marian Mihai; Lectura manuscrisului Adrian Neagu; Redactor-corector Livia Mihai; Tehnoredactor Irina Toncu; Adresa de corespondență: Curierul Adventist, str. Erou Nicolae nr. 38-38A, Voluntari, jud. Ilfov, cod 077190; E-mail curierul@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Imprimare Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov, Tel. 021/323 00 20; Fax 021/323 00 40

ISSN 1220-6725

TOTUL PENTRU EVANGHELIE

„Mare este secerișul, dar puțini sunt lucrătorii!
Rugați-L dar pe Domnul secerișului să scoată lucrători la secerișul Lui!”
(Matei 9:37-38)

„Marea lucrare a Evangheliei nu se va încheia cu o manifestare mai mică a puterii lui Dumnezeu decât cea care i-a marcat începutul. Profețiile care s-au împlinit prin revărsarea ploii timpurii la începutul predicării Evangheliei urmează să se împlinească din nou prin revărsarea ploii târzii la încheierea ei” (Ellen White, *Tragedia veacurilor*, ed. 2011, p. 503, sublinierea mea).

„În preajma încheierii secerișului pământului, este făgăduită o revărsare deosebită a Duhului Sfânt care va pregăti biserica pentru venirea Fiului omului. Această revărsare a Duhului este asemenea revărsării ploii târzii; și, în vederea acestei înnoite puteri, creștinii trebuie să înalțe cererile lor la Domnul secerișului «în timpul ploii târzii»” (Ellen White, *Faptele apostolilor*, ed. 2014, p. 42, sublinierea mea).

Secerișul, ca de altfel fiecare etapă a lucrării misionare, este al lui Dumnezeu! Este motivul pentru care, la început de mandat, ne-am luat timp suficient – în comitetul executiv, în cel administrativ și în ședințe ale directorilor de departamente – pentru a face planuri misionare, care să împlinească voia lui Dumnezeu, să rezoneze cu vremurile și să fie deopotrivă relevante pentru cei care caută Adevărul. Mai apoi, am împărtășit cu toți colegii pastori și o parte din slujbașii bisericilor ceea ce ne-a inspirat Duhul Sfânt să așezăm în strategia misionară pentru perioada 2024–2029. La final am atașat documentul care reflectă rezultatul acestei munci de echipă.

L-am rugat pe Dumnezeu să ne descopere așteptările pe care le are de la slujitorii Săi în aceste timpuri, ca să înțelegem ce trebuie să facem pentru ca Biserica Lui să trăiască „vremurile de înviare” (Faptele apostolilor 3:20), despre care vorbește apostolul Pavel.

În primul rând, avem nevoie – așa cum declară serva lui Dumnezeu – să ne rugăm neîncetat pentru revărsarea Duhului Sfânt și să ne încredem pe deplin în Cuvântul Lui: „Rugați-vă neîncetat și vegheați, lucrând în armonie cu rugăciunile voastre. Când vă rugați, încredeți-vă în Dumnezeu. Este timpul ploii târzii, când Domnul va da o măsură bogată a Duhului Său. Rugați-vă fierbinte și vegheați în Duhul Sfânt” (Ellen White, *Mărturiile pentru pastori și slujitorii Evangheliei*, ed. 2007, p. 451).

„Dumnezeu vrea să facă lucruri mari pentru aceia care se încred în El. Cauza pentru care poporul Lui nu are o putere mai mare este faptul că se încrede prea mult în propria înțelepciune și nu-I dă prilej Domnului să-și desfășoare puterea în favoarea lui. Dumnezeu îi va ajuta în orice nevoie pe copiii Săi credincioși, dacă aceștia își vor pune pe deplin încrederea în El și-L vor asculta cu credincioșie” (Ellen White, *Patriarhi și profeți*, ed. 2015, p. 500).

În al doilea rând – și, de fapt, cred că de aici ar trebui să începem –, înțelegem, ca lideri, că suntem chemați să fim în fruntea poporului lui Dumnezeu ca modele în viața de credință, de familie și de slujire. Foarte mult mi-a plăcut o idee prezentată la ultimul nostru comitet executiv, la EUD, despre cum a exemplificat Gipsy Smith, evanghelist britanic

CUPRINS

3 Comitet de buget

Aurel Neațu
Raportul președintelui

8 Comitet de buget

Georgel Pîrlitu
Raportul secretarului

16 Comitet de buget

Ioan Alin Feier
Raportul trezorerului

18 Teologie

Ángel Manuel Rodríguez
O provocare extraordinară
Chemarea la desăvârșirea creștină

21 Teologie

Albert-Beniamin Cucu
Rugăciunea, între egocentrism și teocentrism

24 La odihnă

Ioan Gligore Grama
Iuliu Varadi

25 Reflecții

Ștefan Radu
Existențe și inexistențe viitoare

26 Reflecții

Benone Lupu
Symbolum – Fiul lui Dumnezeu în Noul Testament

29 Reflecții

Florin Orodan
Crăciun (ne)fericit?!

31 Pagina copiilor

Alina Chirileanu
Arborele creației

În anul reconsacrării, 2024–2025, trebuie să punem accent pe responsabilitatea personală. Schimbările autentice nu pot avea loc fără schimbarea interioară a celor care sunt chemați să-L reprezinte pe Dumnezeu înaintea oamenilor. Asemenea lui David, Îi cer și eu lui Dumnezeu: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!” (Psalmii 51:10).

(1860–1947), faptul că schimbarea trebuie să înceapă cu noi înșine: „Dacă vrei să vezi o reformă spirituală, du-te acasă, intră într-o cameră, închide ușa și desenează un cerc pe podea! Apoi, intră în acel cerc și roagă-te ca Dumnezeu să aducă redeșteptarea în tot ce se află în acel cerc! Când El va răspunde la rugăciunea ta, reconsacrarea va începe.”

În final, îmi doresc ca Dumnezeu să scoată lucrători sinceri, dedicați, care să fie dispuși să jertfească din timpul și resursele lor pentru grăbirea revenirii Domnului Isus.

În anul reconsacrării, 2024–2025, trebuie să punem accent pe responsabilitatea personală. Schimbările autentice nu pot avea loc fără schimbarea interioară a celor care sunt chemați să-L reprezinte pe Dumnezeu înaintea oamenilor. Asemenea lui David, Îi cer și eu lui Dumnezeu: „Zidește în mine o inimă curată, Dumnezeule, pune în mine un duh nou și statornic!” (Psalmii 51:10). ■

Aurel Neațu, președinte, Uniunea de Conferințe

STRATEGIE MISIONARĂ

Obiectiv principal	Obiectiv secundar	Exemple de metode sau proiecte	Evaluare
I. Creșterea calității vieții spirituale pentru copii și tineri, voluntari și credincioși, prezbiteri și pastori	Dezvoltarea spirituală a copiilor, tinerilor și credincioșilor	<ul style="list-style-type: none"> • sesiuni anuale de redeșteptare destinate persoanelor interesate; • programe de lectură a Bibliei și a Spiritului Profetic; • cursuri și instruirii pentru prezbiteri cu tematică misionar-doctrinară; • revizuirea traducerii și republicarea volumelor <i>Mărturii</i>, de Ellen White, în limba maghiară; • cartea de imnuri (500 de melodii) tradusă în limba romă 	<ul style="list-style-type: none"> • instruirii misionar-doctrinare adresate membrilor; • un modul de instruire misionar-doctrinară adresat prezbiterilor; • inaugurarea (2025) și funcționarea Centrului de Cercetare Ellen White la Cernica; • instruirii cu directorul White Estate
	Biblia să fie în centrul activităților noastre misionare, educaționale și de tineret	<ul style="list-style-type: none"> • proiecte pentru copii și tineri care să stimuleze lectura, memorarea și înțelegerea Bibliei; • promovarea creaționismului biblic; • implementarea programei școlare de Biblie/religie „Encounter”; • școala instructorilor (formare pentru Școala de Sabat); • implementarea unui nou proiect de Biblie pentru copii și tineri între 9 și 23 de ani în 2027–2028; • programe de distribuire a Bibliei și a cărții <i>Tragedia veacurilor</i> (vezi condiții); • <i>Biblia de studiu Andrews</i> să fie tradusă în limba maghiară; • traducerea Noului Testament în limba romă (dialect comun) și a evangheliilor în dialectul gaborilor 	<ul style="list-style-type: none"> • creșterea cu 20% a numărului de participanți la Bible Game și Bible Experience; • School creation corner (în colaborare cu EUD și EGW corner); • formare a 500 de instructori (minimum 10 clase a câte 3 luni fiecare); • procent de școli cu programa „Encounter”; • campania „O Biblie în fiecare casă” (până la 1 milion de Biblii); • un număr de cărți <i>Tragedia veacurilor</i> distribuite gratuit
	Crearea unui mediu interactiv în rândul copiilor și al tinerilor pentru consolidarea unității și a sentimentului de apartenență	<ul style="list-style-type: none"> • organizarea de evenimente naționale și regionale; • organizarea de programe dedicate studenților, structurate pe specializări, cum ar fi „AMiCUS Coding Days” pentru IT și „Medicus” pentru medicină; • dezvoltarea programelor actuale de Licurici, Exploratori, Companioni, AMiCUS și Continuum 	<ul style="list-style-type: none"> • un număr de evenimente, festivaluri de creație, congrese și tabere; • un număr de participanți la evenimente și programe

Obiectiv principal	Obiectiv secundar	Exemple de metode sau proiecte	Evaluare
	Echiparea și motivarea mentorilor care lucrează cu tinerii și cu copiii	<ul style="list-style-type: none"> oferirea unui cadru pentru schimb de bune practici și eficientizarea organizării administrative; stabilirea și comunicarea clară a viziunii și a strategiilor de lucru prin organizarea de comitete de strategie și programe de training 	<ul style="list-style-type: none"> dezvoltarea programului de leadership TLT pe tot teritoriul țării; extinderea platformelor online de resurse și a site-urilor oficiale ale programelor de tineret
	Creșterea calității în activitățile esențiale de păstorire și evanghelizare	<ul style="list-style-type: none"> îmbunătățirea programelor de stagiatură și hirotonire; cantonamente pastorale naționale și convenții naționale ale soțiilor de pastor; creșterea calității vieții în familia pastorală 	<ul style="list-style-type: none"> actualizarea formularului de evaluare pastorală în noiembrie 2026
	Promovarea rugăciunii și a educației în rândul pastorilor	<ul style="list-style-type: none"> întâlniri de rugăciune pentru pastori și soțiile de pastori; module de educație continuă pentru pastori cu tematică specifică devoțiunii personale 	<ul style="list-style-type: none"> săptămânal; un modul pe an
II. Transformarea abordării misionare în adventismul românesc prin evanghelizări, educație, publicații și comunicare	Schimbarea mentalității de evanghelizare în rândul pastorilor și al slujbașilor	<ul style="list-style-type: none"> master-planul național de evanghelizare – document pentru evanghelizarea României în următorii 15 ani, cu obiective și metode specifice; programe interdepartamentale de misiune; sute de evanghelizări (scurte, medii și lungi, conform master-planului național) și sute de localități atinse 	<ul style="list-style-type: none"> promovarea adventismului din casă în casă și din telefon în telefon (9 milioane de utilizatori de Facebook); un număr de departamente implicate într-un eveniment comun
	Dezvoltarea unei mentalități misionare în rândul copiilor și al tinerilor	<ul style="list-style-type: none"> proiecte la nivel local, zonal și național care să faciliteze dezvoltarea unei mentalități axate pe misiune; inițiative misionare în mediul online pentru extinderea impactului asupra unui public mai larg 	<ul style="list-style-type: none"> botez comun în cadrul liceelor și gimnaziilor adventiste un număr de evenimente online
	Organizarea rețelei adventiste de educație	<ul style="list-style-type: none"> înființarea Federației Școlilor Adventiste/Confesionale (consorțiu); stabilirea elementelor de comunicare și branding ale educației adventiste/federației; colaborare cu Ministerul Educației pentru realizarea și autorizarea variantei educaționale alternative 	<ul style="list-style-type: none"> stabilirea regulamentului de organizare și funcționare al învățământului adventist; organizarea cantonamentului anual al educației adventiste
	Misiune prin educație – redescoperirea și consolidarea filozofiei adventiste de educație	<ul style="list-style-type: none"> proiect multianual de voluntariat educațional (profesori voluntari pentru meditații școlare și în vederea pregătirii pentru examene naționale); curs la Universitatea Adventus despre identitatea adventistă (nivel de formare 6 EQF); inițierea și coordonarea de proiecte socio-misionare comune – colaborare între instituțiile adventiste de învățământ (Erasmus, misiune internă și externă) 	<ul style="list-style-type: none"> organizarea Săptămânii de Rugăciune pentru cadrele didactice adventiste; certIFICATE de evaluare confesională a personalului unităților de învățământ; dezvoltarea unui centru de misiune al învățământului adventist

Obiectiv principal	Obiectiv secundar	Exemple de metode sau proiecte	Evaluare
	Promovarea educației biblice adventiste și îmbunătățirea calității actului educațional adventist	<ul style="list-style-type: none"> • strategie de promovare și recrutare de personal adventist; • prezentarea educației adventiste – OCB, ODR, RAE (hartă interactivă) și avizier online; • identificarea, preluarea sau crearea de resurse educaționale actuale (manuale, ghiduri, caiete de lucru, produse STEAM); • strategie de instruire continuă a cadrelor didactice, a personalului de conducere și a capelanilor; • asistarea și monitorizarea proiectelor educaționale (noi sau existente) pentru autorizare/acreditare/dezvoltare 	<ul style="list-style-type: none"> • emisiune săptămânală la Speranța TV – „Educație, valori și principii”; • platforma www.educatieadventista.ro; • conturi de Facebook și Instagram – Educație adventistă; • implementarea unui instrument de evaluare a personalului de conducere, a cadrelor didactice și a capelanului
	Recuperarea viziunii misionare a Bisericii la nivel administrativ prin reforme	<ul style="list-style-type: none"> • curriculum de teologie practică la Facultatea de Teologie Pastorală; • coordonarea modulelor de educație continuă a pastorilor cu celelalte departamente ale Bisericii 	<ul style="list-style-type: none"> • decizii administrative cu scop de impulsione a misiunii sistematice în rândul pastorilor
	Misiune extinsă prin publicații, evenimente de comunicare, mass-media adventistă și mijloace digitale	<ul style="list-style-type: none"> • <i>Semnele timpului</i> – transformarea publicației într-o revistă misionară accesibilă publicului larg; • platformă unică pentru cărți și reviste în format electronic și audio; • promovarea publicațiilor adventiste la radio, tv și pe rețelele de socializare; • dezvoltarea platformei evscloud.ro și a aplicației MyBible; • promovarea literaturii în format digital (aplicații precum Share Him, MyBible, EGW2); • colaborare cu autoritățile locale, județene și guvernamentale pentru îndeplinirea misiunii sociale și educaționale a Bisericii; • dezvoltarea aplicației și a site-ului Radio Vocea Speranței în limba maghiară; • studio teritorial de limbă maghiară STV la Târgu Mureș; • proiectul „O carte pentru fiecare autoritate”; • punerea la dispoziția autorităților și a redacțiilor de presă a dosarului cu declarații oficiale ale Bisericii; • „Știri din viața Bisericii Adventiste” – suport pentru raport de știri publicate în rețeaua media adventistă; • publicitate video outdoor cu mesaje biblice și de promovare; • conferințe de presă și promovarea proiectelor noastre publice; • congres național de misiune în 2026 	<ul style="list-style-type: none"> • un număr de proiecte sau concursuri care stimulează lectura; • un număr de festivaluri ale misiunii prin carte; • un număr de audio-bookuri noi; • prezență crescută a Speranța TV la evenimente și programe ale Bisericii în țară; • transmisia programelor Speranța TV în format HD; • conferința științifică națională anuală cu sprijinul Parlamentului României, a Ministerului Justiției și a SCC; • finanțare de la SCC pentru reparații, construcții de biserici etc.; • expedierea săptămânală a buletinului cu resurse și informații pentru Sabat; • un număr de intervenții soluționate pentru libertate religioasă și de conștiință

Obiectiv principal	Obiectiv secundar	Exemple de metode sau proiecte	Evaluare
	Misiune pentru persoane cu posibilități speciale	<ul style="list-style-type: none"> programe susținute de persoane cu dizabilități în biserici, școli și instituții; studii biblice pentru persoane cu deficiențe de auz, de vedere și de locomoție 	<ul style="list-style-type: none"> creșterea numărului de sucursale „Ridică-te și umblă!” de la 35 la 55
III. Creșterea numărului de botezuri într-o măsură vizibilă în perioada 2025–2029	Creșterea numărului de cursanți și a impactului Sola Scriptura în societatea românească	<ul style="list-style-type: none"> campanii de comunicare și evanghelizări; joncțiunea dintre Sola Scriptura și Academia Speranța (Centrul Media Adventist); studii biblice pe chatbot cu tehnologie AI, antrenat cu bibliografie adventistă 	<ul style="list-style-type: none"> dublarea numărului de botezuri – obiectiv în perioada 2024–2029; +100k utilizatori ai Academiei Speranța; creșterea numărului de librării cu activități necomerciale de la 40% la 80%
	Promovarea unor modele eficiente de evanghelizare și plantare de grupe/biserici	<ul style="list-style-type: none"> vești misionare video românești pentru Școala de Sabat (minimum 1/lună); instruiri și școli misionare pentru pastori, slujbași, voluntari și profesioniști, conform master-planului național; programe de evanghelizare pentru etniile minoritare 	<ul style="list-style-type: none"> creșterea cu 15% a numărului de membri implicați în misiune directă; creșterea cu 25% a numărului de misionari voluntari și distribuitori de carte gratuită; creșterea numărului de colportori și misionari angajați
	Dezvoltarea misiunii pentru deținuți	<ul style="list-style-type: none"> carte ASUP cu experiențe ale foștilor deținuți convertiți și reintegrați; „Adoptă un minor” – proiect social; extinderea activității în serviciul de probațiune și arestul poliției 	<ul style="list-style-type: none"> 100 de minori „adoptați” de grupe din biserici
	Influențarea natalității și a calității vieții de familie	<ul style="list-style-type: none"> programe de parenting și sănătate emoțională în familie; un eveniment anual pentru familii mixte 	<ul style="list-style-type: none"> trei evenimente și instruiri anuale pentru viața de familie; două evenimente anuale pentru persoanele singure



17 – 18 noiembrie 2024
Comitet de buget
 Centrul de Misiune și Educație Stupini
 Uniunea de Conferințe

2025 – 2026 – ANUL **VINDECĂRII** (SĂNĂTATE)
„sănătatea ta să sporească” – 3 Ioan 1:2

2026 – 2027 – ANUL **ÎNVĂȚĂRII** (EDUCAȚIE)
„învățați-i să păzească tot” – Matei 28:20

2027 – 2028 – ANUL **FORMĂRII** (COPII ȘI TINERI)
„creștem în toate privințele” – Efeseni 4:15

2028 – 2029 – ANUL **ÎMPLINIRII** (FAMILIE)
„împlinim tot ce trebuie” – Matei 3:15



RAPORTUL SECRETARULUI

„După aceea, voi turna Duhul Meu peste orice făptură; fiii și fiicele voastre vor proroci, bătrânii voștri vor visa visuri și tinerii voștri vor avea vedenii” (Ioel 2:28).

Atunci când citim acest verset, de regulă, punem accent pe ideea făgăduinței revărsării Duhului Sfânt și este foarte corect să procedăm astfel. Pierdem însă din vedere ideea din umbră, aceea că Duhul Sfânt este promis unui popor format din mai multe grupuri de vârstă. Astfel, acest verset transmite nu doar dorința lui Dumnezeu de a oferi Duhul Său, dar și dorința Lui de a avea un popor format din toate categoriile de vârstă. Dumnezeu nu dorește un popor format doar din copii, doar din tineri, sau doar din bătrâni, ci un popor care are toate aceste grupuri de vârstă.

Privind misiunea bisericii prin prisma acestui verset, înțelegem că datoria ei este aceea de a avea grijă să nu piardă din vedere niciuna din aceste categorii.

Vă propun să analizăm câteva date statistice care vor scoate în evidență realitatea cu privire la poporul lui Dumnezeu din Biserica Adventistă din România. Înainte de aceasta este important să înțelegem că biserica din România face parte dintr-o mișcare mondială, motiv pentru care vom începe cu câteva informații referitoare la Biserica Adventistă la nivel mondial.

I. Conferința Generală

Biserici, grupe, membri

La nivel mondial, la data de 31 decembrie 2023, existau:

Biserici – 100 760 (1% dintre acestea sunt în România)
 Grupe – 74 384 (0,3% dintre acestea sunt în România)
 Membri – 22 785 195 (0,27% dintre aceștia sunt în România)
 Persoane ce au intrat în biserică pe parcursul anului 2023: 1 465 136 (4 014 persoane în fiecare zi)

Agajații bisericii

La nivel mondial, la data de 31 decembrie 2022, existau:

Pastori hirotoniți – 21 903 (1 din 1 015 membri este pastor)
 Colportori – 29 204 (1 din 767 de membri este colportor)
 Total angajați – 352 514 (1 din 63 de membri este angajat al bisericii)

Misiune în lume

La data de 31 decembrie 2022, existau:

Țări și zone ale lumii recunoscute de Națiunile Unite – 235
 Țări și zone ale lumii în care este prezentă adventistă – 212
 Diviziuni – 13 Conferințe – 424
 Uniuni de Conferințe – 65 Misiuni – 327

Educație

La data de 31 decembrie 2022, existau:

Instituții de educație – 9 845 (0,9% dintre acestea sunt în România)
 Studenți și elevi – 2 177 933 (0,2% dintre aceștia sunt în România)

Sănătate

La data de 31 decembrie 2022 existau:

Spitale și centre de sănătate – 233
 Azile de bătrâni – 126
 Clinici și dispensare medicale – 1 413
 Clinici stomatologice – 126
 Orfelinate și case pentru copii – 16

Altele

La data de 31 decembrie 2022 existau:

Centre Media – 19
 Case de Editură – 56

Cifre interesante despre numărul intrărilor începând cu anul 2000 până în anul 2023 (pe an, pe zi, pe oră, pe minut).

Tabelul de mai jos prezintă o situație amănunțită din anul 2000 până în anul 2023. Dacă ne referim la anul 2023, constatăm că în acest an au intrat în biserică 1 465 136 de persoane. Aceasta înseamnă 4 011 în fiecare zi, 167 la fiecare oră și 2,79 la fiecare minut.

Evoluția numerică a bisericii și a populației planetei în ultimii 160 de ani (1863–2023)

David Trim, director de Arhive, Statistică și Cercetare la Conferința Generală, a scris în anul 2012 o broșură intitulată *Creșterea și Misiunea Bisericii Adventiste începând cu anul 1863*. În această broșură, David Trim prezintă câteva date statistice care m-au impresionat. Este vorba

Intrări	2000	2005	2010	2013	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	2021	2022	2023
Pe an	1.043.843	1.057.852	1.050.785	1.091.222	1.167.506	1.260.880	1.356.476	1.352.931	1.383.427	1.321.047	803.430	1.069.234	1.358.642	1.456.136
Pe zi	2.857	2.896	2.876	2.987	3.196	3.452	3.713	3.704	3.787	3.616	2.199	2.927	3.719	4.011
Pe oră	119	120	119	124	133	143	154	154	157	150	91	121	154	167
Pe minut	1,98	2,01	2	2,07	2,22	2,4	2,58	2,57	2,63	2,51	1,53	2,03	2,58	2,79

despre evoluția numerică a bisericii și a populației planetei în ultimii 150 de ani, deci începând cu anul 1863 până în anul 2012. Pentru a ajunge la zi mi-am permis să adaug datele statistice ale următorilor 11 ani pentru a avea o imagine pe ultimii 160 de ani.

Conform tabelului următor, în anul 1863, Biserica Adventistă număra doar 3 500 de membri, iar populația planetei 1 306 000 000 de locuitori. Anii care au urmat au adus o creștere neașteptată a numărului de membri. Așa se face că, în anul 2023, Biserica Adventistă a ajuns să numere 22 425 452 de membri, iar populația planetei 8 019 000 000 de locuitori.

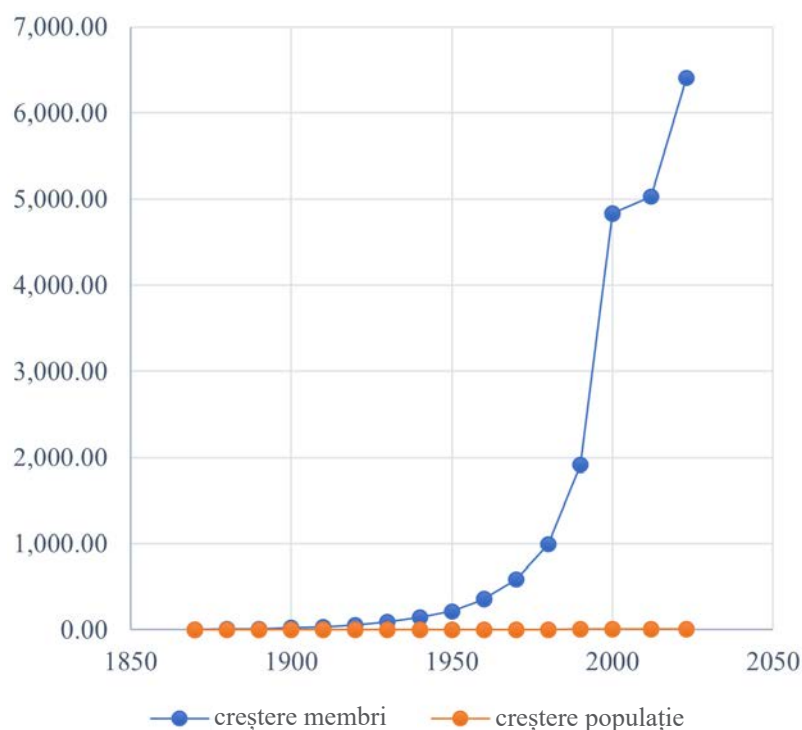
Anul	Membrii bisericii	Populația estimată
1863	3.500	1.306.000.000
1870	5.440	1.360.000.000
1880	15.570	1.443.000.000
1890	29.711	1.532.000.000
1900	75.767	1.628.000.000
1910	104.526	1.740.000.000
1920	185.450	1.861.000.000
1930	314.253	2.070.000.000
1940	504.752	2.296.000.000
1950	756.812	2.520.000.000
1960	1.245.125	3.022.000.000
1970	2.051.864	3.698.000.000
1980	3.480.518	4.414.000.000
1990	6.694.880	5.321.000.000
2000	11.687.239	6.067.000.000
2010	16.923.239	6.892.000.000
2012	17.594.723	7.023.324.899
2023	22.425.452	8.019.000.000

De câte ori au crescut biserica și populația planetei față de anul 1863?

Tabelul următor descoperă cifre uluitoare cu privire la creșterea bisericii. În timp ce populația planetei a crescut doar de 5,14 ori, numărul de membri a crescut de 6 406 ori.

Anul	Membrii bisericii	Populația estimată
1863		
1870	0,55	0,04
1880	3,45	0,1
1890	7,49	0,17
1900	20,65	0,25
1910	28,86	0,33
1920	51,99	0,42
1930	88,79	0,58
1940	143,21	0,76
1950	215,23	0,93
1960	354,75	1,31
1970	585,25	1,83
1980	993,43	2,38
1990	1.911,82	3,07
2000	4.834,21	4,28
2012	5.026,06	4,38
2023	6.406,27	5,14

În graficul următor se poate vedea acest ritm uriaș de creștere al bisericii în comparație cu populația lumii.



Numărul de neadvențiști raportat la advențiști începând din anul 1863

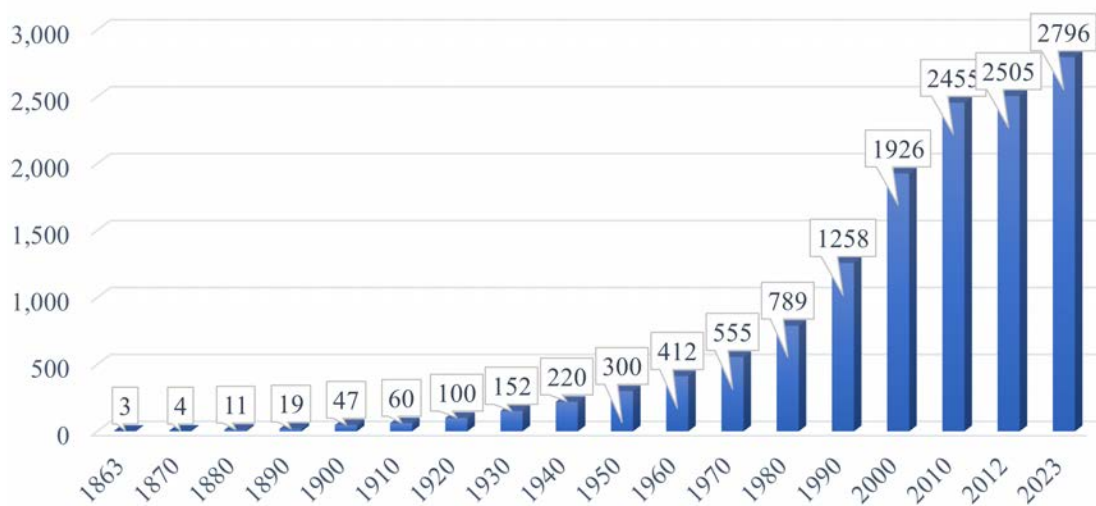
Creșterea numărului de membri poate fi văzută și dacă analizăm numărul de neadvențiști raportat la numărul de advențiști din tabelul de mai jos.

Anul	Nr. de neadvențiști la 1 adventist
1863	373.142
1870	250.000
1880	92.678
1900	21.486
1910	16.646
1920	10.035
1930	6587
1940	4548
1950	3.329
1960	2.427
1970	1.802
1980	1.268
1990	794
2000	519
2010	407
2012	391
2023	357

În anul 1863, atunci când Biserica Adventistă număra doar 3 500 de membri, exista 1 adventist la 373 142 de neadventiști. După doar 37 de ani, în anul 1900, exista 1 adventist la 92 678 de neadventiști. După 50 de ani, în anul 1950, exista 1 adventist la 3 329 de neadventiști. După încă 50 de ani, în anul 2000, exista 1 adventist la 519 neadventiști, pentru ca în anul 2023 să existe 1 adventist la 357 de neadventiști.

Numărul de adventiști la 1 000 000 de neadventiști

O altă analiză care arată cât de repede a crescut biserica în acești 160 de ani este aceea de a calcula numărul de adventiști la 1 milion de neadventiști. Dacă în anul 1863 existau 3 adventiști la 1 milion de neadventiști, în anul 2023 existau 2 796 de adventiști la 1 milion de neadventiști, după cum se poate vedea în graficul de mai jos.



Creșterea bruscă a bisericii, dovada binecuvântării lui Dumnezeu

Creșterea uimitoare din acești 160 de ani, de care s-a bucurat biserica, este o dovadă puternică a binecuvântărilor lui Dumnezeu. După cum am observat mai sus, în acești 160 de ani, biserica a crescut de 6 406 ori față de anul 1863. Aceasta înseamnă că a crescut de 40 ori pe an față de anul 1863. Se constată însă o creștere accelerată în ultimii 53 de ani, pentru că media ultimilor 53 de ani este de 109 ori pe an față de anul 1863.

Se va menține acest ritm de creștere?

Când privești retrospectiv la creșterea amănunțită din acești 160 de ani, dar mai ales din ultimii 53 de ani, te întrebi: „Ce urmează? Va mai crește biserica în acest ritm atât de accelerat?”

Vă invit să analizăm o perspectivă pur teoretică. Înainte de aceasta, aș vrea să-mi reafirm încrederea că Domnul nostru Isus Hristos va veni curând. Cu toate acestea, vă invit să ne gândim la câteva întrebări cercetătoare: Dacă ar mai fi timp, cum va arăta biserica în anul 2100? Va crește ea în următorii 76 de ani așa cum a crescut în cei 160, așa cum a crescut în ultimii 53 de ani, va crește mai mult decât atât sau nu va mai crește?

Estimările specialiștilor spun că, în anul 2100, populația planetei va ajunge la 11 200 000 000 de locuitori. Câți membri ar putea număra biserica peste 76 de ani?

Vă propun să ne gândim la câteva calcule simple.

Varianta 1. Biserica ar putea număra 33 000 000 de membri dacă ar crește în ritmul celor 160 de ani, adică de 40 de ori pe an mai mult față de anul 1863.

Varianta 2. Biserica ar putea număra 51 000 000 de membri dacă ar crește în ritmul ultimilor 53 de ani, adică de 109 ori pe an mai mult față de anul 1863.

Varianta 3. Biserica ar putea număra 100 000 000 de membri dacă media de creștere a următorilor 76 de ani ar fi de 294 ori pe an față de anul 1863, adică de 2,7 ori mai mare față de media de creștere a ultimilor 53 (care a fost 109), după cum media ultimilor 53 de ani a fost de 2,7 ori mai mare față de media tuturor celor 160 de ani (care a fost 40).

Am făcut acest calcul ca să înțelegem că este uimitor cât a crescut biserica! Și dacă aceasta va crește la fel de mult sau chiar mai mult, încât să ajungem la 100 de milioane de membri, acest număr este totuși prea mic pentru o lume care ar putea ajunge la 11 miliarde.

Gary Krause, directorul Misiunii Adventiste la Conferința Generală, spunea: „Sunt mai mulți oameni pe pământ astăzi care nu sunt adventiști decât erau acum o sută de ani.” Această exprimare m-a întristat. Știți de ce? Pentru că am realizat ce adevăr dureros este exprimat în aceste cuvinte.

În 1863, biserica număra 3 500 de membri, iar pe Terra locuiau 1 300 000 000 de oameni.

În 2023, biserica număra 22 425 452 de membri, dar populația lumii ajunsese la 8 019 000 000 de locuitori.

În 2100, biserica ar putea număra 100 000 000 de membri, dar populația lumii ar putea ajunge la 11 200 000 000 de locuitori.

Am înțeles astfel că oricât de mult ar crește biserica, fiecare sfârșit de an lasă în urmă mai mulți neadvențiști decât erau la începutul lui.

Acest mare adevăr demonstrează câtă nevoie are biserica de Duhul Sfânt. Întoarcerea unei mulțimi care numără acum peste 8 miliarde nu se va face „nici prin putere, nici prin tărie, ci prin Duhul” lui Dumnezeu.

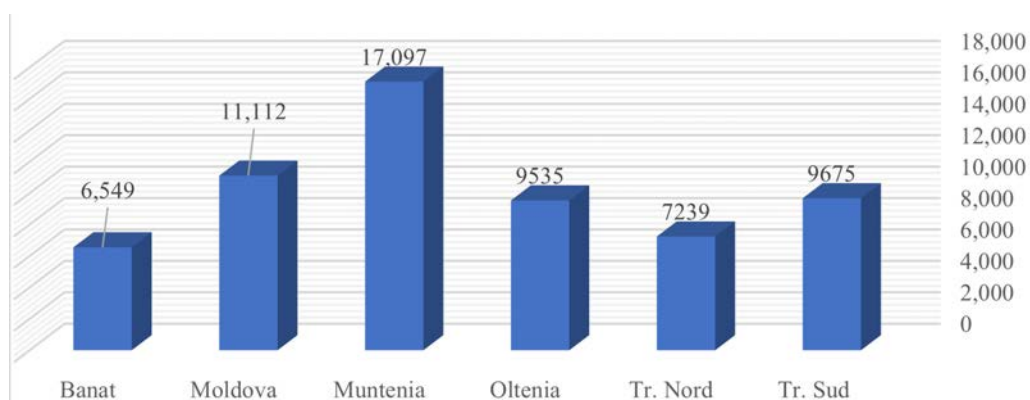
II. Uniunea Română

Date generale

În acest raport vom analiza situația pe primele nouă luni ale acestui an. Un tablou complet al anului 2024 vom avea la Comitetul Executiv din luna aprilie a anului următor.

La 30 septembrie 2024, Biserica Adventistă din România număra 61 207 de membri, care se întâlnesc în 1 067 comunități și 236 grupe. Distribuția numărului de membri pe Conferințe o putem vedea în graficul de mai jos:

Numărul de membri pe Conferințe la 30.09.2024



Dacă la începutul anului 2024, Biserica Adventistă din România număra 61 278 de membri, la finalul celor 9 luni, ea număra 61 207 de membri. Pe parcursul anului au intrat în biserică prin botez, mărturisire de credință,

transfer și ajustare 1 491 persoane, și au ieșit din biserică prin excludere/ștergere, deces, transfer și ajustare 1 562. Ceea ce înseamnă că avem un minus de 71 persoane.

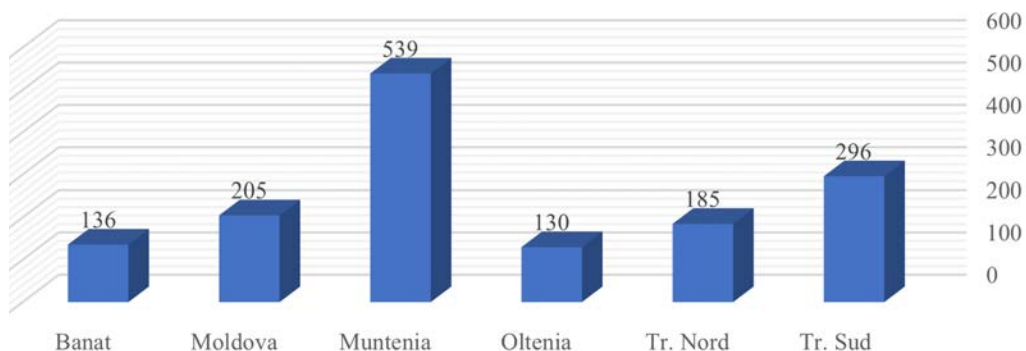
Imaginea de ansamblu a intrărilor și ieșirilor

Conferință	Nr. membri 1 ian. 2024	Intrări			Ieșiri			Nr. membri 30 sept. 2024	Procent creștere/ scădere
		Botez + märt. + rebot.	Transfer	Ajustări	Transfer	Deces	Excluderi/ Ștergeri/ Ajustări		
Banat	6.548	63	65	8	52	68	15	6.549	0,15
Moldova	11.181	116	77	12	86	128	60	11.112	-0,61
Muntenia	17.065	257	234	48	182	200	125	17.097	0,18
Oltenia	9.642	86	40	4	65	125	47	9.535	-1,1
Transilvania de Nord	7.257	108	67	10	62	102	39	7.239	-0,24
Transilvania de Sud	9.585	208	75	13	69	90	47	9.675	0,93
Total	61.278	838	558	95	516	713	333	61.207	-0,11

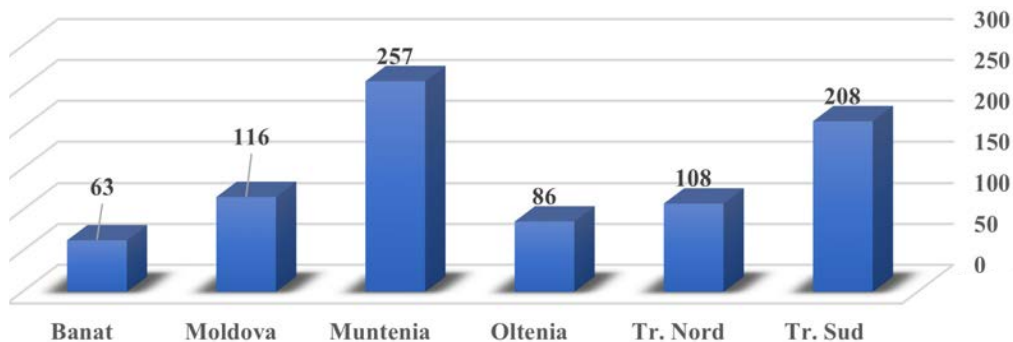
1. INTRĂRI

Următoarele grafice vor prezenta intrările generale și cele pe categorii.

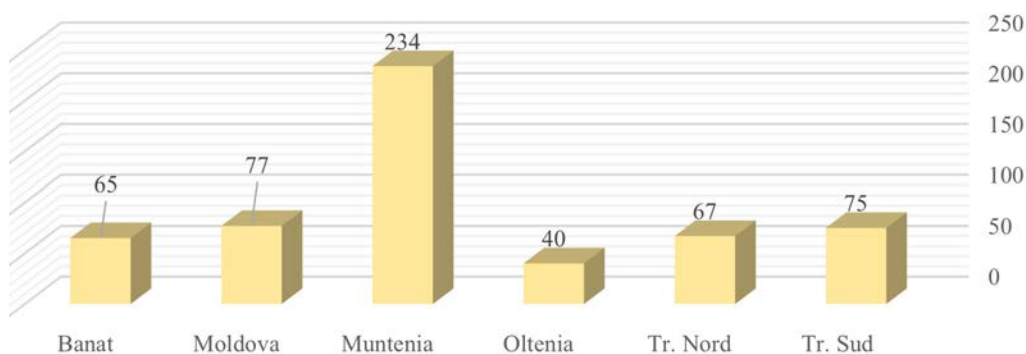
Intrări generale pe Conferințe în perioada 1.01.2024 – 30.09.2024



Intrări prin botez, mărturisire de credință și rebotezare pe Conferințe în perioada 1.01.2024 – 30.09.2024



Intrări prin transfer pe Conferințe în perioada 1.01.2024 – 30.09.2024

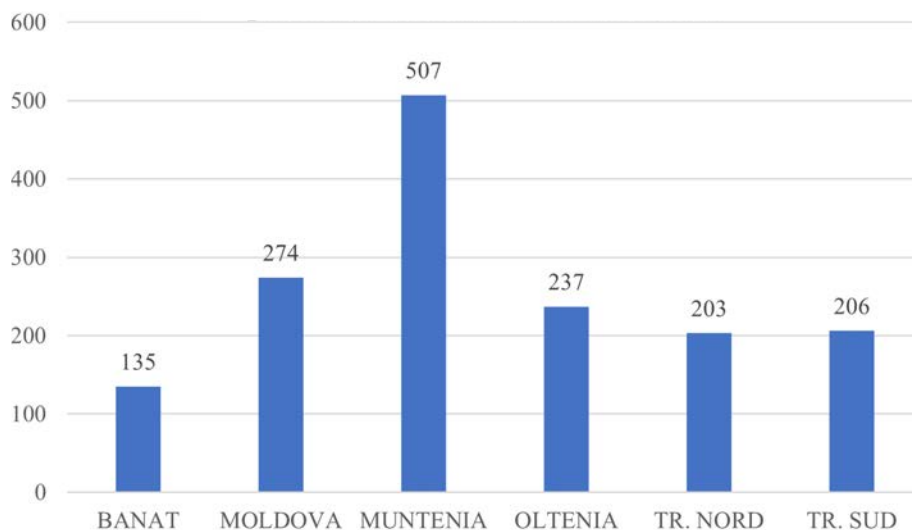




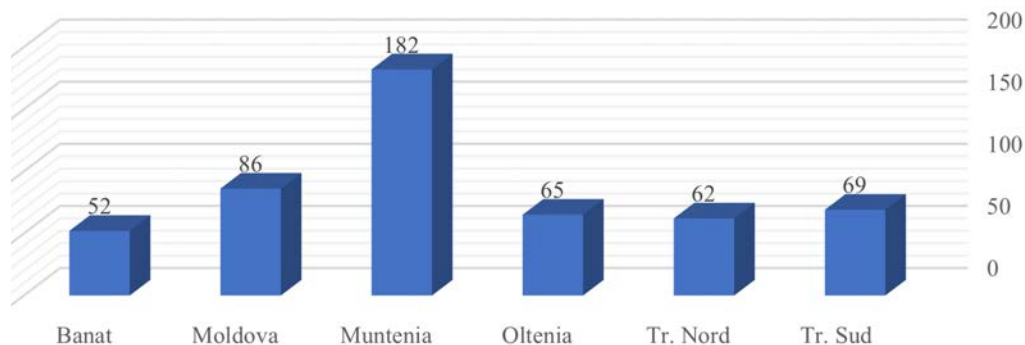
2. IEȘIRI

Următoarele grafice vor prezenta ieșirile generale și cele pe categorii.

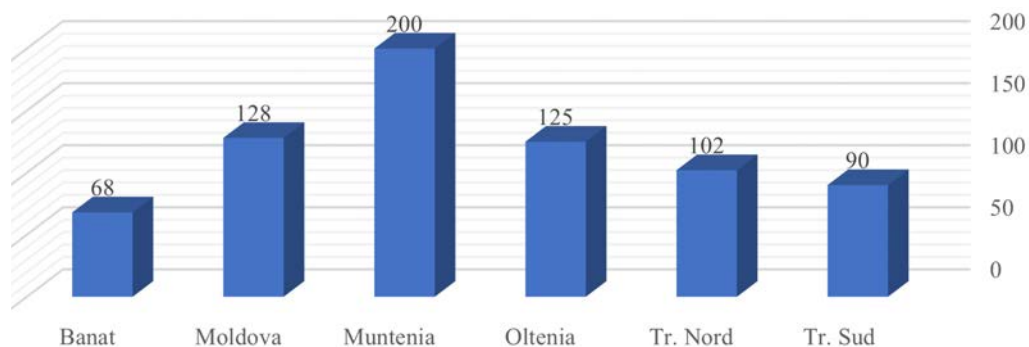
Ieșiri generale pe Conferințe în perioada 1.01.2024 – 30.09.2024



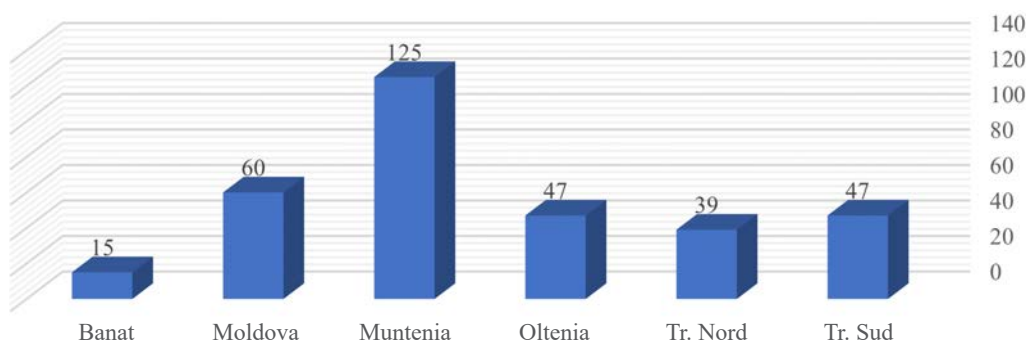
Ieșiri prin transfer pe Conferințe în perioada 1.01.2024 – 30.09.2024



Ieșiri prin deces pe Conferințe în perioada 1.01.2024 – 30.09.2024



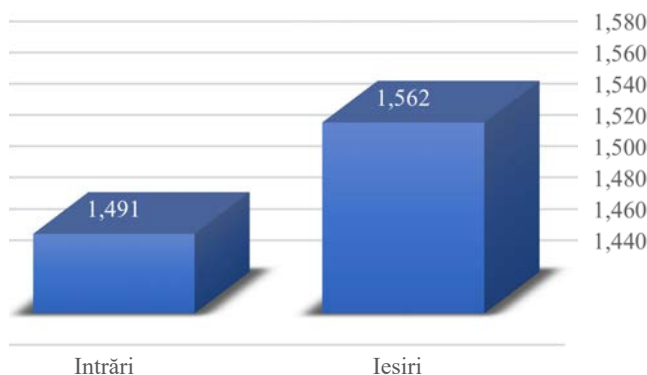
Ieșiri prin excludere, ștergere și ajustare pe Conferințe în perioada 1.01.2024 – 30.09.2024



III. Diferența dintre intrări și ieșiri

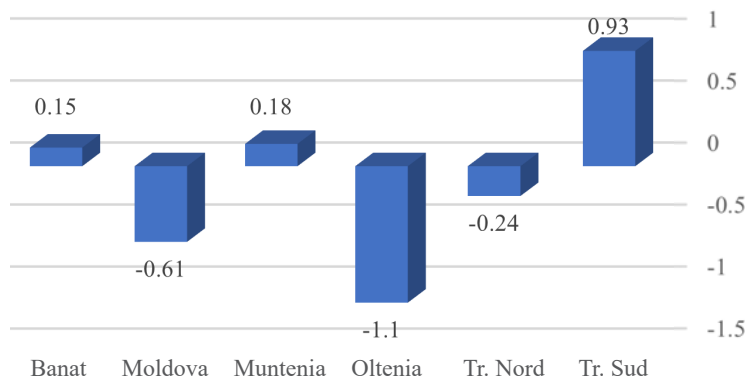
În primele nouă luni ale anului, diferența dintre intrări și ieșiri este de 71 de persoane, în favoarea ieșirilor.

Intrări/ieșiri pe Uniune în perioada 1.01.2024–30.09.2024



Dacă ne referim la diferența dintre cele două, în procente, pe Conferințe, imaginea este următoarea. Avem trei Conferințe care au o diferență în favoarea intrărilor și trei Conferințe cu o diferență în favoarea intrărilor.

Diferența în procente dintre intrări și ieșiri pe Conferințe în perioada 1.01.2024–30.09.2024



Ultima statistică, cea de pe pagina 15, cu privire la intrările prin botez, rebotezare, mărturisire de credință după religia anterioară, transmite câteva realități importante:

- Suntem mai eficienți în lucrarea cu copiii noștri și cu cei din Biserica Ortodoxă.
- În Biserica Adventistă intră copiii cu părinți adventiști, care au crescut în biserică și este foarte bine așa. Ceea ce nu știm, pentru că nu avem date statistice, este procentul de copii care rămân în biserică. Personal înclin să cred că aici nu intră majoritatea dintre ei.
- În Biserica Adventistă mai intră cei din Biserica Ortodoxă și este normal să fie așa, pentru că trăim într-o țară majoritar ortodoxă. Personal cred că și aici, dacă am depune mai multe eforturi, situația ar fi mai bună.

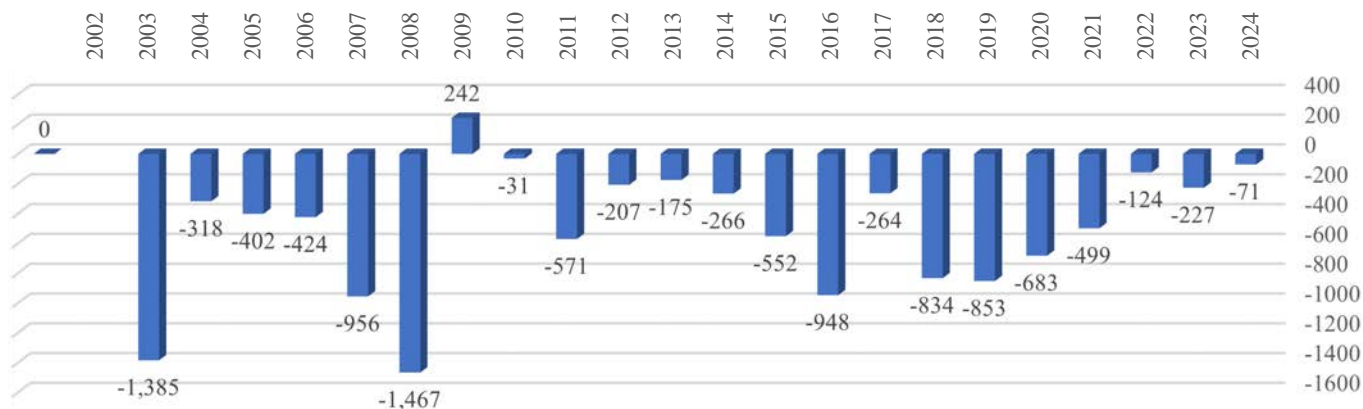
Dumnezeu să ne ajute ca Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din România să fie poporul format din copii, tineri, adulți și bătrâni, așa cum știm că vrea Dumnezeu să arate biserica Sa din timpul sfârșitului. ■

Georgel Pîrlitu, secretar, Uniunea de Conferințe

Dacă ne referim la diferența dintre cele două prin prisma ultimilor 22 de ani, tabloul este acesta. Chiar dacă anul 2009 este singurul an în care diferența a fost în favoarea intrărilor, se constata

totuși, în ultimii șapte ani, o tendință care ne bucură, aceea de micșorare a acestei diferențe. Sperăm ca în anii care vin această diferență să se mențină.

Diferența dintre intrări și ieșiri în perioada 2002–2024

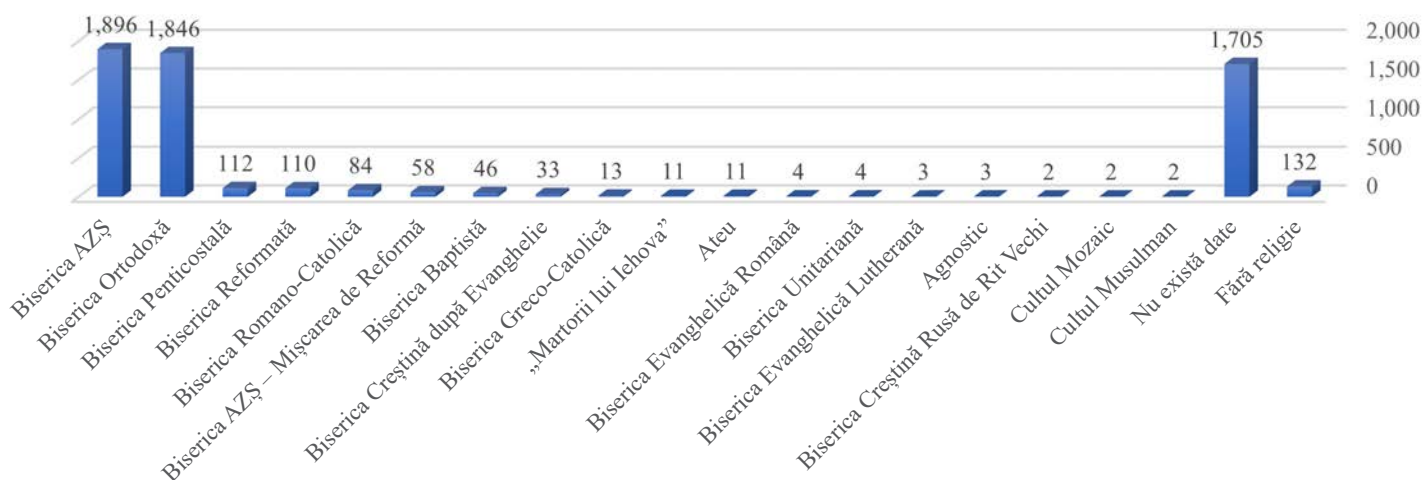


Din ce medii religioase vin cei mai mulți dintre cei care intră în biserică?

Un fapt deosebit de important este să înțelegem care sunt zonele religioase din care vin cei mai mulți dintre cei care intră în biserică. Statistica se referă la intrarea celor 6 077 de persoane în perioada 2019–2024. Conform graficului următor, 1 896 de persoane (31,2%) vin din Biserica Adventistă, iar 1 846 de persoane din Biserica Ortodoxă (30,4%). Dacă aplicăm procentul de mai sus

la cei 1 705 (28%) la care nu avem date cu privire la religia anterioară, putem presupune că cei mai mulți dintre aceștia vin tot din Biserica Adventistă și din Biserica Ortodoxă, astfel procentul celor care vin din Biserica Adventistă s-ar putea ridica la 40-43%, iar al celor care vin din Biserica Ortodoxă s-ar putea ridica la 39-42%.

Intrări prin botez, rebotezare, mărturisire de credință după religia anterioară





RAPORTUL TREZORIERULUI

„V-am purtat, și tot vreau să vă mai port, să vă sprijin și să vă mântuiesc” (Isaia 46:4).

Ca o manifestare a credinței față de Dumnezeu, comunitatea adventistă de pe teritoriul României și-a arătat devotamentul față de misiune pe parcursul anului precedent, prin oferirea constantă de zecimi și daruri pentru o împlinire eficientă a scopului existențial al Bisericii Adventiste.

Un buget implementat cu responsabilitate este esențial pentru înțelegerea misiunii noastre la toate nivelurile departamentale, acest aspect reflectând nu doar o listă de cifre, ci și angajamentul nostru de a ne așeza binecuvântările financiare în slujba misiunii.

Conform Raportului Global de Stabilitate Financiară al FMI, din octombrie 2024, riscurile de instabilitate financiară pe termen scurt rămân limitate. Dar vulnerabilitățile crescute ale spațiului geopolitic ar putea agrava riscurile pe termen lung. Aceste șocuri economice în viziunea analiștilor economici pot fi generate și întreținute de instabilitatea politică și existența unui conflict regional în interiorul Europei.

La nivel mondial, creșterea economică globală a încetinit la 3% în 2023, comparativ cu 3,5% în 2022. Privind

asupra Europei, Eurostat a raportat pentru anul 2023 o scădere a ratei șomajului de la 7,2% în 2022 la 6,5% în anul 2023. Privind rata inflației în zona euro în anul 2023, aceasta s-a situat la un nivel de 4,8%, influențată cu precădere de creșterea prețurilor la energie și alimente.

În baza acestor date prezentate, bugetul nostru este construit pe principiul responsabilității și încrederii în Dumnezeu, încercând în același timp să asigurăm resursele necesare pentru susținerea proiectelor și inițiativelor prezentate în special de departamentele și instituțiile bisericii și de către Conferințele de pe teritoriul României.

Într-o lume în care situația financiară globală este marcată de incertitudini și provocări, este esențial să gestionăm resursele noastre cu atenție și înțelepciune.

Formula de buget pentru anul 2025 pornește de la o bază de 90% din zecimea netă din perioada octombrie 2023 – septembrie 2024.

La întocmirea bugetului am luat în calcul un curs previzionar de 5,5 LEI/EUR.

Prezentăm în continuare situația veniturilor zecimii pe fiecare Conferință din Uniunea Română, în perioada ianuarie-septembrie 2024, în comparație cu aceeași perioadă a anului 2023.

CONFERINȚA	curs 2024*				curs 2023*				rata inflației*	
	2024		2023		2024 / 2023					
	ZECIME	medie an	ZECIME	medie an	CREȘTERE	Actualizată				
	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	RON	EUR	%	%
BANAT	10.207.854	2.052.074	1.559	313	9.937.052	2.012.038	1.511	306	102,7%	98,0%
MOLDOVA	19.722.920	3.964.884	1.775	357	19.235.196	3.894.710	1.719	348	102,5%	97,8%
MUNTENIA	29.042.135	5.838.319	1.699	341	26.951.338	5.457.062	1.576	319	107,8%	102,8%
OLTENIA	14.275.754	2.869.844	1.497	301	14.255.983	2.886.528	1.472	298	100,1%	95,5%
TRANS. NORD	10.634.814	2.137.908	1.469	295	9.518.327	1.927.255	1.310	265	111,7%	106,6%
TRANS. SUD	15.344.444	3.084.682	1.586	319	14.657.964	2.967.920	1.531	310	104,7%	99,9%
TOTAL	99.227.921	19.947.711	1.621	326	94.555.860	19.145.513	1.540	312	104,9%	100,3%

*Date preluate de pe www.bnr.ro si www.insse.ro

Procentul de creștere a zecimii totale pe Uniune în anul 2024 (ianuarie–septembrie) față de aceeași perioadă a anului trecut este de 4,9%. Ca sumă absolută, zecimea a crescut cu 4.672.061 lei.

În cazul în care ajustăm situația financiară la rata inflației, această creștere este de 0,3%.

În această perioadă, cursul mediu a fost de 4,9744 lei/euro. Zecimea în valută a crescut în anul 2024 cu 802.198 euro față de anul precedent.

Darul Școlii de Sabat se ridică la suma de 4.698.489 lei la data de 30 septembrie 2024, cu o creștere de 370.687 lei față de aceeași perioadă a anului 2023 (4.327.802 lei). Situația Darului Școlii de Sabat pe Conferințe, în perioada ianuarie–septembrie 2024 este următoarea:

Conferința Banat - 499.318 lei	Conferința Oltenia - 649.525 lei
Conferința Muntenia - 1.321.645 lei	Conferința Transilvania Sud - 621.656 lei
Conferința Moldova - 1.058.443 lei	Conferința Transilvania Nord - 546.703 lei

Proiecte și investiții majore

Centrul de la Stupini a reprezentat o investiție majoră pentru bugetul Uniunii Române în perioada trecută. Cheltuielile cu acest proiect s-au ridicat la suma de 17.669.339 lei. La momentul de față, marile investiții în acest proiect au fost încheiate. A mai rămas ca anumite suplimentări ale spațiilor anexe și unele finisaje ale construcțiilor actuale să fie definitive, însă fără a constitui un impact major asupra bugetului de construcții.

Un alt aspect care o să genereze un impact asupra bugetului Uniunii este dat de decizia de a oferi suma de 300.000 euro pentru fiecare Conferință pe parcursul mandatului Uniunii. Această decizie se va reflecta într-un impact anual de 360.000 euro și va permite fiecărei Conferințe să direcționeze aceste sume spre proiecte decise la nivel local.

La capitolul implementare a activităților financiare, anul 2025 înseamnă introducerea unui regulament financiar general care o să reglementeze modul de raportare față de sistemul financiar al statului și al bisericii, pe teritoriul celor șase Conferințe.

Decizia de transfer a unui total de 0,9% din zecimea Universității Adventus spre proiectele educaționale ale Conferințelor, la care se adaugă 0,1% din bugetul local al Conferințelor, va aduce un total de minimum 2% din zecimea fiecărei Conferințe, procent ce va fi investit în proiecte educaționale.

Concluzie

Ne dorim ca bugetul pentru anul 2025 să fie un angajament pentru misiune în rândul Bisericii Adventiste și responsabilitate financiară. În același timp, suntem conștienți de previziunile economice pentru anul 2025, care indică o creștere moderată a economiei mondiale de 3,2%, conform

World Economic Outlook, în vreme ce în zona euro se așteaptă o creștere de 1,5% după previziunile OECD Economic Outlook.

Bugetul Uniunii Române este construit, ca și în anii trecuți, pe o precauție bugetară de 10%, având în atenție și nevoile financiare ale personalului angajat al Bisericii Adventiste. În această ordine de idei, încercând să corelăm nevoile angajaților cu câteva aspecte generale ale datelor economice din România, cum ar fi salariul mediu pe economie, salariul de profesor sau cel de asistent medical.

Pe de altă parte, întrebarea Spiritului Profetic: „Dar cum rămâne cu obligațiile pe care le avem față de Dumnezeu, care ne dă viață și suflare și toate binecuvântările de care ne bucurăm?” (SA, p. 92) ar trebui să ne cheme la lucrare și la împlinirea misiunii încredințate nouă.

Suntem conștienți că provocările economice care ne stau înaintea sunt așezate în mâna lui Dumnezeu, de aceea, ne dorim să le întâmpinăm nu doar cu analize economice omenești, ci și cu înțelepciunea și credința primite de la Dumnezeu, conștientizând realitatea textului: „Cine este credincios în cele mai mici lucruri este credincios și în cele mari” (Luca 16:10).

Bugetul prezentat în acest document își dorește astfel să devină un angajament ferm și actual de a trăi conform principiilor care ne definesc ca așteptători ai revenirii Domnului nostru Isus. ■

Ioan Alin Feier, trezorer, Uniunea de Conferințe





O PROVOCARE EXTRAORDINARĂ

Chemarea la desăvârșirea creștină

ÎNȚELEGEREA DESĂVÂRȘIRII CA PE UN ANGAJAMENT PERFECT FAȚĂ DE DUMNEZEU, CARE NU POATE FI SEPARAT DE IUBIREA FAȚĂ DE EL ȘI FAȚĂ DE SEMENI, ÎNFĂȚIȘEAZĂ PERFECȚIUNEA CA PE O EXPERIENȚĂ DINAMICĂ, EXPERIENȚĂ CARE ESTE REALĂ ÎN PREZENT ȘI CARE VA CONTINUA SĂ SE DEZVOLTE.

Textul biblic este cât se poate de clar în ceea ce privește biruirea păcatului: „Tu să fii desăvârșit [*tamim*] înaintea DOMNULUI, Dumnezeului tău” (Deuteronomul 18:13, EDCR); „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit [*teleios*]” (Matei 5:48)¹. Această așteptare divină nu este un ideal biblic care să fie atins într-un viitor nedefinit, ci ceea ce suntem chemați să fim *acum*. Există cel puțin două ipoteze implicite care stau la baza chemării la desăvârșire. În primul rând, păcatul este absolut incompatibil cu sfințenia și integritatea morală a lui Dumnezeu și, în al doilea rând, păcatul nu este doar de neiertat, ci nu are nicio funcție în universul lui Dumnezeu.

Claritatea pasajelor biblice ascunde în același timp complexitatea subiectului, în parte deoarece termenii utilizați pot fi traduși în moduri diferite. Adjectivul ebraic *tamim* ar putea fi tradus prin „complet, întreg, fără prihană, fără defect” etc. Adjectivul grecesc *teleios* înseamnă, de exemplu, „perfect, complet și matur”. În ambele cazuri, ideea de bază este desăvârșirea. Acest lucru nu diminuează caracterul imperativ al așteptării divine, dar ne avertizează să aprofundăm cu atenție natura desăvârșirii biblice. Textul biblic o caracterizează în moduri diferite și asociază desăvârșirea cu alte subiecte care ne ajută să îi schițăm conturul de bază.

Desăvârșirea și ascultarea

Majoritatea oamenilor asociază imediat desăvârșirea cu supunerea față de lege. Indiscutabil, desăvârșirea include o componentă etică religioasă care atinge toate aspectele vieții (vezi Psalmii 15:1-5; Iov 31; Iacov 3:2-5). Câteva exemple pot fi suficiente. Pentru a fi fără prihană înaintea Domnului, poporul nu trebuia să consulte spirite sau să practice divinația, așa cum făceau canaanii (Deuteronomul 18:9-14), ci trebuia să îndeparteze idolii (Iosua 24:14). O persoană desăvârșită face ceea ce este drept și spune adevărul (Psalmii 15:2). Psalmistul afirmă cu bucurie: „Ferice de cei



fără prihană în calea lor, care umblă întotdeauna după Legea Domnului” (Psalmii 119:1; cf. versetul 80). Acest accent pe ascultare ne spune că desăvârșirea biblică nu este o experiență mistică, ci o realitate dinamică în viața credinciosului. Dar desăvârșirea este mai profundă decât ascultarea de lege.

Desăvârșirea și angajamentul față de Dumnezeu

Persoana desăvârșită/fără prihană/matură este, mai presus de orice, cea care umblă cu Domnul în părtașie strânsă (Geneza 6:9). Acest lucru este menționat adesea în contextul desăvârșirii. Dumnezeu i-a spus lui Avraam: „Umblă înaintea Mea și fii fără prihană” (Geneza 17:1). A fi desăvârșit înseamnă a-L iubi „pe Domnul Dumnezeul [tău] din toată inima [ta] și din tot sufletul [tău]” (Deuteronomul 13:3). Desăvârșirea înseamnă a avea o părtașie sinceră cu Dumnezeu și, prin urmare, este, în esență, o predare deplină, completă, perfectă și integrală a vieții și voinței lui Hristos ca Mântuitor și Domn. Nu predăm întreaga viață unei legi impersonale, ci Legiuitorului. Din mo-

ment ce așa stau lucrurile, s-ar putea spune că desăvârșirea este, într-un fel, o realitate prezentă (1 Corinteni 2:6; cf. Filipeni 3:15). Acest devotament total și exclusiv față de Dumnezeu se vede în ascultarea de Cel care ne-a răscumpărat și care este acum Domnul nostru.

Devotamentul deplin și desăvârșit față de Domnul nu este niciodată separat de ascultare (Deuteronomul 13:4; Psalmii 101:2). Dumnezeu Se aștepta ca Solomon să umble înaintea Sa [...] „cu inimă curată [tom, «perfecțiune, plinătate, desăvârșire»] și cu neprihănire”, definită mai departe ca facerea voii lui Dumnezeu (1 Împărați 9:4; vezi Psalmii 101:2). Botezul în Hristos, care înseamnă unirea noastră cu Hristos, este urmat de umblarea „într-o viață nouă” (Romani 6:4, EDCR). Afirmația „am fost răstignit împreună cu Hristos” înseamnă că „viața pe care o trăiesc acum în trup o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine” (Galateni 2:20). Acest angajament profund față de Domnul ne transformă după chipul lui Hristos (2 Corinteni 3:18; Efeseni 3:14-19). Înțelegerea desăvârșirii ca pe un angajament perfect față de Dumnezeu, care nu poate fi separat de iubirea față de El și față de semenii, înfățișează perfecțiunea ca pe o experiență dinamică, experiență care este reală în prezent și care va continua să se dezvolte.

Desăvârșirea și ispășirea

Păcatul nu înseamnă pur și simplu să faci ceva greșit, ci să-L jignești pe Dumnezeu și, prin urmare, este o amenințare la adresa plenitudinii sau desăvârșirii angajamentului nostru față de El. Caracterul imparabil al păcatului este bine atestat în Biblie (de exemplu, 1 Ioan 1:6), dar citim și despre caracterul universal al acestuia (1 Împărați 8:46; Psalmii 143:2; Romani 3:9,10). Poate mai dramatică este afirmația că, atunci când privim la profunzimea voinței divine și la Isus Hristos, ne dăm seama de limitele desăvârșirii noastre, adică de imperfecțiunea noastră (Psalmii 119:96; Isaia 6:5), ceea ce implică faptul că făptura creată nu va atinge niciodată perfecțiunea divină. Ioan recunoaște această realitate atunci când afirmă: „Vă scriu aceste lucruri ca să nu păcătuiți. Dar, dacă cineva a păcătuit, avem la Tatăl un Mijlocitor, pe Isus Hristos [...]. El este jertfa de ispășire pentru păcatele noastre” (1 Ioan 2:1,2). Un comportament inadecvat nu încheie neapărat relația noastră cu Dumnezeu, deoarece avem harul iertător prin Hristos (1 Ioan 1:9).

În cultul israelit, desăvârșirea era imposibilă fără ispășire. Dumnezeu care a poruncit poporului să fie desăvârșit este același care a instituit un sistem de jertfe pentru a acorda poporului Său sfânt și desăvârșit ispășirea pentru păcatele lor (Leviticul 4:27-31; 17:11; 15:13-15). Persoana neprihănită nu era doar cea care practica neprihănirea, ci și cea ale cărei păcate erau iertate (Psalmii 32:5,11; 41:4,12). Legătura dintre desăvârșire și ispășire dezvăluie o dimensiune a desăvârșirii biblice care este de o importanță transcendentă. Desăvârșirea ca angajament deplin față de Dumnezeu, care se exprimă prin creșterea în slujirea plină de ascultare a lui Dumnezeu, este întotdeauna însoțită de harul Său iertător și restrictiv (Psalmii 19:12,13; Filipeni 4:7). Scriptura spune clar că, în ciuda naturii noastre păcătoase, nu trebuie să cedăm ispitelor vrăjmașului de a avea comportamente păcătoase, ci Dumnezeu ne oferă întotdeauna, prin harul Său restrictiv, o cale de scăpare prin Hristos (1 Corinteni 10:13). Totuși, desăvârșirea biblică nu poate fi definită ca o perfecțiune fără păcat, adică o stare umană de impecabilitate. Există o singură cale de mântuire și nu există niciun moment în istoria mântuirii în care dependența noastră de jertfa ispășitoare a lui Hristos să se sfârșească. Există o singură Evanghelie.

Desăvârșirea și dezvoltarea personală

Caracterul dinamic al desăvârșirii biblice indică faptul că aceasta este, prin natura ei, o chestiune de creștere spirituală personală (Filipeni 3:12). Noi creștem în părtășia și cunoașterea lui Hristos și în reflectarea chipului Său în viața noastră. Trebuie să ajungem „la starea de om mare [teleios, «perfect, desăvârșit»], la înălțimea staturii [sau «statura»] plinătății lui Hristos” (Efeseni 4:13). Epistola către evrei ne îndeamnă să „mergem spre cele desăvârșite [perfecțiune]” (Evrei 6:1; cf. 2 Corinteni 7:1); o sarcină pentru toată viața. Creșterea creștină înseamnă să învățăm să ne comportăm „într-un chip vrednic de Evanghelia lui Hristos” (Filipeni 1:27; cf. Galateni 5:16) sau să umblăm „într-un chip vrednic de Domnul, ca să-i fi[m] plăcuți în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune” (Coloseni 1:10). Sarcina misionară este să „înfațișăm pe orice om desăvârșit în Hristos” (Coloseni 1:28).

**ESTE SCRIS:
„FIȚI SFINȚII!”
MANUEL
RODRIGUEZ**



**DESĂVÂRȘIREA
BIBLICĂ NU POATE
FI DEFINITĂ CA O
PERFECȚIUNE FĂRĂ
PĂCAT. EXISTĂ O SIN-
GURĂ CALE DE MÂN-
TUIRE ȘI NU EXISTĂ
NICIUN MOMENT ÎN
ISTORIA MÂNTUIRII
ÎN CARE DEPENDENȚA
NOĂSTRĂ DE JERTFA
ISPĂȘITOARE A LUI
HRISTOS SĂ SE SFÂR-
ȘEASCĂ. EXISTĂ O SIN-
GURĂ EVANGHELIE.**

**DESĂVÂRȘIREA
BIBLICĂ CON-
STĂ ÎNTR-UN
ANGAJAMENT
DE NEZDRUN-
CINAT, DEPLIN,
COMPLET ȘI DIN
TOATĂ INIMA
FAȚĂ DE DUMNE-
ZEU... ACEASTA
AR TREBUI SĂ
FIE O REALITATE
ACUM ÎN VIAȚA
NOASTRĂ, DAR
PLINĂTATEA EI
SE VA MANIFES-
TA LA VENIREA
LUI HRISTOS,
CÂND VOM FI
ÎN SFÂRȘIT
ELIBERAȚI DE
NATURA NOAS-
TRĂ PĂCĂTOASĂ.**

Creșterea spirituală înseamnă, în mare măsură, subjugarea egoismului prin Duhul Sfânt. Opusul egoismului este o viață guvernată de iubirea lui Dumnezeu, care Se dăruiește pe Sine. Îl vom reflecta perfect pe Hristos odată ce egoismul nu va mai domni asupra noastră. Aceasta este ceea ce a vrut să spună Isus prin cuvintele: „Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit [*teleios*]” (Matei 5:48; cf. 1 Ioan 4:16,17). Contextul se referă la iubirea lui Dumnezeu, care este întotdeauna orientată spre bunăstarea celorlalți – El îi iubește pe cei răi și pe cei buni; pe tine și pe mine (Matei 5:45). A reflecta perfect imaginea lui Isus înseamnă a învinge egoismul prin puterea iubirii Sale. Aceasta este într-adevăr o chemare extraordinară!

Noi ne asumăm sarcina minunată a dezvoltării spirituale în contextul unui conflict spiritual personal (Galateni 5:16,17). Suntem chemați să lăsăm deoparte „omul cel vechi” și să ne „îmbrăc[ăm] în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o neprihănire și sfințenie pe care le dă adevărul” (Efeseni 4:22,24). Cu alte cuvinte, nu trebuie să permitem păcatului să domnească din nou peste noi (Psalmii 19:13; Romani 6:12). În mijlocul conflictelor și ispitelor, credincioșii rămân atât de fermi în angajamentul lor din toată inima față de Domnul, încât devin de neclintit în credința lor. Psalmistul se referă la această experiență spunând: „Mă încred în Domnul fără șovăire [*ma'ad*, «clătinare, ezitare»]” (Psalmii 26:1).

Credincioșii au „rădăcina și temelia puse în dragoste” (Efeseni 3:17), rămânând „tari [...] pentru credința Evangheliei” (Filipeni 1:27). Desăvârșirea creștină include o ancorare în adevăr care este atât de fermă încât „nu veți aluneca niciodată” (2 Petru 1:10; cf. Apocalipsa 22:11). Acest tip de cădere ar fi un păcat sfidător pe care credincioșii nu ar trebui să îl comită niciodată (1 Ioan 3:9; 5:16,17), nu pentru că nu sunt capabili sau pentru că au atins perfecțiunea fără prihană, ci pentru că au ales, prin puterea Duhului, să-I fie loiali lui Hristos cu orice preț. De fapt, legătura dintre desăvârșire și conflict indică încă o dată că o stare de perfecțiune fără păcat, care se presupune că le permite credincioșilor să trăiască o viață fără de păcat de unii singuri sau fără lucrarea ispășitoare a lui Hristos, este o iluzie.

Desăvârșirea și escatologia

Lupta cu păcatul va lua sfârșit. Daunele aduse de păcat chipului lui Dumnezeu în oameni vor fi eliminate pentru totdeauna și va exista o ar-

monie completă între oameni și Dumnezeu, fără prezența amenințătoare a păcatului. Hristos a venit să anuleze faptele celui rău, iar acest lucru se va întâmpla complet la a doua Sa venire. Natura umană căzută, descrisă de Pavel drept „carnea și sângele” (1 Corinteni 15:50), va trece printr-o schimbare radicală la revenirea lui Hristos, când „morții vor învia nesupuși putrezirii” și „trupul acesta muritor” se va îmbrăca în „nemurire” (versetele 52, 53).

Întreaga persoană, nu doar cea fizică, este cea care va fi înviată la o viață cu adevărat nouă. Atunci, plinătatea desăvârșirii creștine se va manifesta în viața noastră fără povara păcatului (cf. 1 Ioan 3:2). Din moment ce desăvârșirea include dezvoltarea pentru a reflecta chipul lui Dumnezeu, atunci această sarcină va continua de-a lungul eternității, chiar și în absența păcatului. Jertfa lui Hristos, o manifestare a celei mai glorioase iubiri sacrificiale a lui Dumnezeu, va continua să fie un factor care să împiedice o nouă cădere în păcat. Mielul va sta pentru totdeauna pe tron (Apocalipsa 22:1). Jertfa Sa va rămâne eficientă timp de veacuri și veacuri de acum înainte, pe măsură ce vom continua să creștem în înțelegerea iubirii lui Dumnezeu.

Desăvârșirea biblică constă într-un angajament de nezdruncinat, deplin, complet și din toată inima față de Dumnezeu, ca Mântuitor și Domn, manifestat printr-o creștere spirituală constantă și ascultătoare în harul Său, care se bazează exclusiv pe harul iertător al lui Hristos și pe jertfa ispășitoare meritorie. Aceasta ar trebui să fie o realitate acum în viața noastră, dar plinătatea ei se va manifesta la venirea lui Hristos, când vom fi în sfârșit eliberați de natura noastră păcătoasă². ■

Ángel Manuel Rodríguez, director, Biblical Research Institute, Conferința Generală a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea

¹ Dacă nu se menționează altfel, citatele biblice din acest articol sunt din VDC.

² Pentru discuții mai ample despre desăvârșirea biblică, a se vedea H.K. LaRondelle, *Perfection and Perfectionism: A Dogmatic-Ethical Study of Biblical Perfection and Phenomenal Perfectionism*, Andrews University Monographs, volumul III, Andrews University Press, Berrien Springs, Mich., 1971; K. L. Yinger, *God and Human Wholeness: Perfection in Biblical and Theological Tradition*, Cascade, Eugene, Oreg., 2019; George R. Knight, *The Pharisee's Guide to Perfect Holiness: A Study of Sin and Salvation*, Pacific Press Pub. Assn., Boise, Idaho, 1992; și Ángel Manuel Rodríguez, *Living Without an Intercessor in the Writings of Ellen G. White*, Biblical Research Institute Releases 17, Biblical Research Institute, Silver Spring, Md., 2020.

RUGĂCIUNEA, ÎNTRE EGOCENTRISM ȘI TEOCENTRISM

Rugăciunea este una dintre cele mai importante practici pentru viața spirituală a unui creștin.¹ Evangheliile îl prezintă pe Isus Hristos atât prin exemplul personal², cât și prin învățăturile Sale³, arătând că această practică ocupa un loc central în viața Sa. La fel, rugăciunea continuă să aibă un rol esențial și în prezent, atât pentru biserică, precum și pentru credincioși.⁴

În Predica de pe Munte (Matei 18:1-18), Isus abordează trei dintre cele mai importante practici spirituale pentru un creștin. Și anume (a) facerea de bine (v. 1-4), (b) rugăciunea (v. 5-15), și (c) postul (v. 16-18).⁵ Comparativ cu facerea de bine și postul, Isus dedică mai mult timp rugăciunii, iar această temă este centrală în secțiunea respectivă. Acest lucru sugerează importanța deosebită a rugăciunii pentru viața spirituală a creștinilor.

Pornind de la această premisă, rugăciunea a fost și continuă să fie un element esențial în viața

spirituală. În general, rugăciunea poate fi împărțită în trei mari categorii: (a) rugăciunea publică, (b) în familie și (c) rugăciunea personală. Autoarea Ellen G. White a afirmat:

„Rugăciunea este o necesitate pentru că ea este viața sufletului. **Rugăciunea în familie și rugăciunea în public** își au locul lor, **dar comuniunea în taină cu Dumnezeu este aceea care susține viața sufletului.**”⁶

Cuvintele lui Isus din Matei 6:6, „ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti”, se referă la rugăciunea personală. În continuare, vom analiza trei îndemnuri

**O LECȚIE DIN
MATEI 6:6
ALBERT
CUCU**



**RUGĂCIUNEA ESTE
O INTERACȚIUNE
PERSONALĂ,
CENTRATĂ PE
DUMNEZEU, ÎN
CARE ADUCEM
ATĂT MULȚUMIRI,
CÂT ȘI CERERI,
DAR SUNTEM
DESCHIȘI SĂ AC-
CEPTĂM VOIA LUI.**



oferite de Isus cu privire la practica rugăciunii personale.

Primul îndemn: „intră în odăița ta”

Isus condamnă atitudinea egocentrică în rugăciune. Porunca Lui din Matei 6:5, „când vă rugați, să nu fiți ca fățarnicii”, este fundamentată pe faptul că acestora „le place să se roage stând în picioare în sinagogi și la colțurile ulițelor, *ca să fie văzuți de oameni*”.⁷ În contrast, cuvintele lui Isus din versetul 6 subliniază o atitudine teocentrică, îndreptată spre Dumnezeu și avându-L pe El în centru.

Primul îndemn al lui Isus pentru oricine dorește să dezvolte o relație personală cu Dumnezeu prin rugăciune este „de a intra în odăiță”. Termenul din limba greacă pentru „odăiță” este *tameion*, care poate însemna cameră secretă, privată, ascunsă.⁸ Această imagine de a intra în *tameion* apare și în Vechiul Testament, și anume în Isaia 26:20 și 2 Împărați 4:33.

RUGĂCIUNEA, ÎN ESENȚĂ, NU ESTE DESPRE A OBȚINE CEEA CE VREM NOI, CI DESPRE A NE ÎNCREDINȚA COMPLET PLĂNULUI LUI DUMNEZEU, AVÂND ÎNCREDERE CĂ RĂSPALATA VA VENI ÎN FELUL ȘI LA TIMPUL HOTĂRÂTE DE EL.



Textul din 2 Împărați 4:33 se referă la momentul în care Elisei reduce la viață un copil. Pentru ca minunea să aibă loc, Elisei a făcut trei lucruri: (a) „Elisei a intrat [în odăița pregătită de sunamita, în versetul 10]”, (b) „a închis ușa după ei amândoi”, și în final, Elisei (c) „s-a rugat Domnului”. Minunea readucerii la viață, pe care Dumnezeu a realizat-o prin Elisei, s-a datorat relației personale dintre profet și Dumnezeu, întărită prin rugăciune. Atitudinea de smerenie a lui Elisei a creat contextul acestei minuni, iar rugăciunea sa reflectă o abordare teocentrică, și nu egocentrică (vezi Matei 6:5; 2 Împărați 4:33).

În Matei 6:6, odăița reprezintă un loc retras, ascuns și privat pentru cel care dorește să se roage lui Dumnezeu. Cu toții avem locuri preferate în casele noastre, unde ne simțim relaxați și liniștiți. Îndemnul lui Isus de a intra în odăiță poate sugera necesitatea de a avea un loc special, retras, unde să ne întâlnim cu Dumnezeu.⁹ Această întâlnire prin rugăciune are scopul de a întări relația personală dintre om și Dumnezeu. De asemenea, odăița nu se limitează la clădiri sau spații închise. Pentru Isus, odăița era natura (Luca 5:16; 6:12; Marcu 1:35). La fel, putem ieși în natură pentru a ne ruga și a avea un dialog cu Dumnezeu.

Prin urmare, primul îndemn al lui Isus de a intra în odăiță se referă la crearea unui loc special, confortabil și privat, unde să ne simțim relaxați și liniștiți, astfel încât relația noastră cu Dumnezeu să se maturizeze.

2. Al doilea îndemn: „încuie-ți ușa”

După ce credinciosul intră în odăița rugăciunii, al doilea îndemn al lui Isus este acela de a „încuia ușa”. Odăițele din vremea lui Isus erau locuri unde oamenii își depozitau uneltele pentru muncă, mâncarea pentru animale și alte bunuri.¹⁰ Erau considerate cele mai nesfinte locuri din casă, însă, paradoxal, acestea ofereau cel mai potrivit spațiu pentru rugăciune. Aceasta, deoarece odăița avea o trăsătură unică: era singura cameră care putea fi încuiată.¹¹

În timpul rugăciunii, întreruperile precum sunetul telefonului sau intervențiile pot perturba atmosfera spirituală și pot afecta comuniunea cu Dumnezeu. De aceea, Isus ne îndeamnă să „încuim ușa”, atât literal, cât și simbolic, pentru a ne proteja timpul de rugăciune de distrageri. Nu este vorba de izolare prelungită, ci de crearea unui cadru temporar în care momentele de rugăciune să fie neîntrerupte și de calitate, favorizând o comuniune autentică cu Dumnezeu.

Îndemnul de a încuia ușa sugerează, de fapt, o deconectare activă de la orice ar putea perturba legătura noastră cu Dumnezeu în timpul rugăciunii. Așa cum Elisei a închis ușa după el și s-a rugat, noi trebuie să ne „încuiem ușa” mental și spiritual pentru a rămâne pe deplin concentrați la dialogul cu Dumnezeu. Isus Însuși avea obiceiul de a se trezi dis-de-diminează, înainte ca mulțimile să vină la El cu tot felul de probleme, pentru a petrece timp de calitate în rugăciune, conectat cu Tatăl. Obiceiul Său de a se izola în liniște și de a petrece momente de rugăciune într-o conexiune profundă cu Dumnezeu reflectă perfect ideea de a „încuia ușa”.

Astfel, al doilea îndemn al lui Isus – „încuia ușa” – ne îndeamnă să ne oferim timp de calitate în rugăciune, să ne conectăm profund cu Dumnezeu și să ne deconectăm de la tot ceea ce poate perturba acest moment sacru. Exemplul lui Isus, care se trezea devreme pentru a fi în comuniune cu Tatăl, rămâne o lecție valoroasă pentru creștinii de astăzi.

Al treilea îndemn: „roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns”

După ce primii pași au fost îndepliniți, și anume intrarea în odăiță și încuierea ușii, Isus oferă al treilea îndemn – „roagă-te Tatălui tău.” Observația că Isus folosește expresia „Tatăl tău” evidențiază relația personală dintre credincios și Dumnezeu.¹² Acest detaliu subliniază că Dumnezeu este Tatăl tuturor celor care doresc să aibă o relație autentică cu El prin rugăciune. Astfel, rugăciunea creștinului ar trebui să fie întotdeauna centrată pe Dumnezeu, având în vedere că El este un Tată iubitor și accesibil tuturor.

În rugăciunea din Ghetsimani, Isus Se adresează lui Dumnezeu cu apelativul „Tată” (Matei 26:39), exprimând o intimitate profundă și o supunere față de voia divină. În mod similar, rugăciunea este o cale prin care credinciosul îi aduce mulțumiri lui Dumnezeu și, de asemenea, Îi prezintă cereri și probleme. Este legitim să Îi cerem lui Dumnezeu ajutor în diverse aspecte ale vieții noastre, însă, la fel ca Isus, trebuie să fim dispuși să acceptăm voia Lui, spunând: „Totuși, nu cum voiesc Eu, ci cum voiești Tu” (Matei 26:39). Astfel, rugăciunea rămâne una teocentrică, concentrată pe Dumnezeu și pe planul Său, nu pe dorințele omului.

La sfârșitul acestor trei îndemnuri, Isus face o promisiune: „Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti” (Matei 6:6). Fiecare persoană care se

roagă își dorește ca Dumnezeu să îi răspundă, iar Isus garantează că Tatăl va răspunde în felul Său. Cu toate acestea, răspunsul lui Dumnezeu poate veni în moduri diferite față de așteptările noastre, iar cuvintele lui Isus ne învață să fim dispuși să acceptăm voia divină, chiar dacă aceasta nu coincide întotdeauna cu cererile noastre. Rugăciunea, în esență, nu este despre a obține ceea ce vrem noi, ci despre a ne încredința complet planului lui Dumnezeu, având încredere că răsplata va veni în felul și timpul hotărâte de El.

În concluzie, rugăciunea personală este o practică esențială pentru viața spirituală a credinciosului, iar îndemnul lui Isus de a intra în odăiță, de a încuia ușa și de a ne ruga ne oferă un model pentru a ne apropia de Dumnezeu. Intrarea în odăiță simbolizează crearea unui spațiu sacru și intim, liber de distrageri, unde putem avea o relație autentică cu Tatăl. Încuierea ușii subliniază importanța deconectării de lumea exterioară, permițându-ne să ne concentrăm asupra comunicării sincere cu Dumnezeu. În cele din urmă, apelul de a ne ruga „Tatălui nostru” ne amintește că rugăciunea este o interacțiune personală, centrată pe Dumnezeu, în care aducem atât mulțumiri, cât și cereri, dar suntem deschiși să acceptăm voia Lui. ■

Albert-Benjamin Cucu, pastor stagiar, Conferința Moldova

¹ Pentru aprofundarea acestei practici, vezi Ellen G. White, *Rugăciunea* (București: Viața și Sănătate, 2016).

² Texte demonstrând practicarea rugăciunii de către Isus: (a) Matei 14:19; 11:25-26; 26:36-44; 27:46. (b) Luca 3:21-22; 6:12-13; 9:28-29; 22:31-32; 23:34,46. (c) Ioan 17:1-6.

³ Pasaje prezentând învățăturile lui Isus despre rugăciune: (a) Matei 5:44; 6:5-15; 7:7-11; 9:38; 21:22; 26:41. (b) Marcu 11:24-25. (c) Luca 11:5-8; 18:1-14. (d) Ioan 14:13-14; 16:23-24.

⁴ Donald A. Hagner, *Matthew 1-13*, vol. 33A, WBC (Dallas: Word, 2002), 137.

⁵ R. T. France, *The Gospel of Matthew*, NICNT (Grand Rapids, MI: Eerdmans, 2007), 238.

⁶ Sublinierea aparține autorului acestui articol și nu se regăsește în original. Ellen G. White, *Rugăciunea* (Ellen G. White Estate, 2021), Ediție PDF 19.

⁷ Hagner, *Matthew 1-13*, 141.

⁸ Thomas Tehan and David Abernathy, *An Exegetical Summary of the Sermon on the Mount*, 2nd ed., (Dallas, TX: SIL, 2008), 107; W. D. Davies and Dale C. Allison, *A Critical and Exegetical Commentary on the Gospel According to Saint Matthew* (London: T&T Clark, 2004), 586; France, *The Gospel of Matthew*, 238.

⁹ Barclay Moon Newman and Philip C. Stine, *A Handbook on the Gospel of Matthew*, UBS Helps for Translators (New York: UBS, 1992), 164-165.

¹⁰ *Ibid.*

¹¹ *Ibid.*

¹² Hagner, *Matthew 1-13*, 142.

SĂ NE OFERIM TIMP DE CALITATE ÎN RUGĂCIUNE, SĂ NE CONECTĂM PROFUND CU DUMNEZEU ȘI SĂ NE DECONECTĂM DE LA TOT CEEA CE POATE PERTURBA ACEST MOMENT SACRU. EXEMPLUL LUI ISUS, CARE SE TREZEA DEVREME PENTRU A FI ÎN COMUNIUNE CU TATĂL, RĂMÂNE O LECȚIE VALOROASĂ PENTRU CREȘTINII DE ASTĂZI.

IOAN GLIGORE GRAMA

Cu inimi îndurerate, dar pline de recunoștință și speranță, în data de 24 octombrie 2024, familia îndoliată și o mare mulțime de oameni s-au adunat pentru a-i aduce un ultim omagiu celui care a fost pastorul Ioan Gligore Grama.

Născut pe 5 septembrie 1959, în Reghin, într-o familie de creștini ortodocși, a fost cel mai mic dintre cei șapte copii ai părinților săi, Aurel și Ștefania. Deoarece cântărea doar 700 g și se născuse prematur, mama lui a spus despre el: „Dacă Dumnezeu vrea să trăiască, va trăi.” A trăit și Dumnezeu a avut chiar un plan deosebit cu viața lui.

Educația a avut un loc special în inima lui Ioan. A studiat cu pasiune și a absolvit Facultatea de Științe Economice. Iar în cea de a doua parte a vieții, pentru a învăța cum să-i ajute mai bine pe semeni, a studiat un master în nutriție la UMFST din Târgu Mureș.

De tânăr a fost atras de lucrurile spirituale, iar mama lui i-a spus: „Dacă te vei ruga în numele lui Isus, Dumnezeu te va asculta.” Dorind să verifice cele spuse de ea, l-a rugat pe Dumnezeu să-i descopere ce lecție îi va veni la examenul pe care urma să-l susțină peste un an. Răspunsul care i s-a confirmat cu un an mai târziu a venit chiar în seara aceea, printr-un vis: „A 17-a la numărătoare!” Aceasta l-a condus la studiul intens al Bibliei, unde l-a descoperit pe Isus ca Mântuitor personal.

Pe 25 octombrie 1981, Ioan s-a căsătorit cu Mirela. Împreună au avut cinci copii – patru fete și un băiat.



Pe 6 septembrie 1989, Ioan a primit botezul biblic în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea. Din 1991 a deținut funcția de contabil la Conferința Transilvania până în 1996, perioadă în care a studiat și Teologia. Începând cu 1997, a slujit ca pastor în Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea până la pensionarea sa din 1 octombrie 2024.

Domnul l-a chemat la odihnă pe 21 octombrie 2024, după doi ani de la momentul în care a fost diagnosticat cu cancer (iulie 2022).

Înainte de plecarea sa, Ioan a lăsat următorul mesaj:

„Am încercat să fac tot ce am putut pentru Dumnezeu și pentru oameni, dar nu am fost întotdeauna înțelept. Dacă aș fi fost mai înțelept, cred că aș fi putut face mai mult. Mi-am iubit foarte mult familia, deși nu am arătat asta suficient de des. Am fost mereu grăbit și nu am reușit să fac tot ce trebuia. Am iubit mult biserica lui Isus Hristos și îmi pare nespuse de rău că nu mai pot rămâne să lupt pentru ea, pentru mântuirea oamenilor și pentru adevăr.”

Colegilor pastori le-a transmis: „Vă rog să continuați lupta pentru mântuirea oamenilor și adevăr. Descoperiți iubirea infinită a lui Isus tuturor oamenilor!”

Ultima sa dorință fierbinte a fost: „La marea zi a învierii, când Isus va reveni, vreau să mă întâlnesc cu toți cei pe care i-am cunoscut și i-am iubit pe parcursul vieții mele.”

Pentru cei care doresc să cunoască mai multe amănunte despre drumul spre Hristos al pastorului Ioan Grama, citiți cartea scrisă de dumnealui: *Paharul izbăvirilor*, apărută la Editura Viață și Sănătate.

IULIU VARADI

S-a născut pe 17 noiembrie 1954 în Beclean, județul Bistrița Năsăud, ca al cincilea copil în familia Ana și Iuliu Varadi, o familie credincioasă.

La vârsta de 7 ani, împreună cu părinții se mută în orașul Seini, jud Maramureș, unde rămâne până ce va pleca în armată. La 5 zile după eliberare își pierde tatăl și atunci ia decizia să încheie legământ cu Dumnezeu prin botez pentru a se putea întâlni din nou cu tatăl său. Botezul are loc în anul 1977 la Arad.

Iubirea pentru Dumnezeu și pentru semeni îl îndeamnă să urmeze Seminarul Teologic Adventist și devine pastor. În decembrie 1982 este angajat în primul lui district, Gura-Humorului, Suceava, iar un an mai târziu se căsătorește cu Sabina Brad și împreună sunt binecuvântați cu trei copii: Cristian, Anca și Marta, azi toți trei membri ai Bisericii Adventiste.

Fire calmă, înțelegătoare, dedicat lucrării, slujește discret, dar pe deplin consacrat în 7 districte din județele



Suceava și Neamț. Cunoaște bucuria întoarcerii multor suflete la Domnul, promovează studiul Bibliei prin diverse concursuri în biserici și încurajează participarea la olimpiada de religie în rândul tinerilor. Nu a avut niciun concediu medical; mereu punctual și bine organizat, fiecare comunitate știa cu exactitate când pastorul era la ei.

Iese la pensie la 1 decembrie 2019, iar în 2023 este rugat să mai lucreze un an de zile în districtul Darabani, Botoșani. Convins că este chemarea lui Dumnezeu, acceptă cu bucurie, iar pe data de 28 septembrie 2024 își încheie slujirea și predă districtul Darabani, foarte mulțumit că a răspuns chemării. Trei Sabate mai târziu slujește în biserica Huedin, Cluj, unde rostește ultima predică în prezența credincioșilor și a grupului de la Darabani, venit în vizită.

Duminică, 20 octombrie, într-o excursie cu prietenii, înconjurat de cei dragi, fericit, în timp ce urca un traseu lin de munte, Dumnezeu l-a chemat acasă, parcă din liniștea naturii auzindu-se cuvintele: „Destul, rob bun și credincios!”

EXISTENȚE ȘI INEXISTENȚE VIITOARE

Noi credem în viața viitoare și o dorim cu râvnă. Ne pregătim pentru ea și ne rugăm să o dobândim prin harul minunat al Tatălui nostru ceresc, manifestat în sacrificiul mântuitor al Domnului nostru Isus Hristos.

Dar noi știm prea puțin despre viața viitoare, aproape nimic. Ni s-a și atras atenția prin apostolul Pavel cu privire la teribilele noastre limite în această privință: „Dar, după cum este scris: «Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc.» (1 Corinteni 2:9).

Viitorul fericit al mântuiților cuprinde lucruri care acum scapă simțurilor și nu sunt atinse nici de imaginație. Noi ne pregătim pentru cer, dar pregătiri și mai mari face Dumnezeu. Apostolul Pavel scria despre „lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu”. A, scuzați, nu le pregătește, deja le-a pregătit, sunt gata. Pentru cine? „Pentru cei ce-L iubesc.”

Nu mai trebuie nimic altceva, doar să-L iubim, și avem totul: veșnicia, nemurirea, îndestularea, societatea îngerilor și, mai ales, a Salvatorului nostru divin. Nimic altceva, doar să-L iubim, dar aici se cuprind multe, se cuprinde totul – toată credințioșia și ascultarea celor salvați prin har.

De ce nu ni le-a descoperit Dumnezeu încă? Nu are cui, pentru că noi suntem incapabili de a le pricepe. Nu încă.

Nu va mai exista Satana și nici îngerii lui, care să-i ispitească mai departe pe copiii lui Dumnezeu, și aceasta va fi cea mai importantă inexistență. „Satana va fi dat în mâinile Lui (Isus) ca să fie distrus prin moarte și să nu-i mai hărțuiască pe Isus sau pe sfinți în slavă” (*Experiențe și viziuni*, p. 158).

Iată multe alte inexistențe în lumea viitoare: suferințe, boli, spitale, cimitire; armate, înarmări, războaie; poliție, tribunale, închisori; munci chinuitoare, exploatări, accidente; secete, inundații, uragane; geruri, călduri sufocante; praf, poluări, gunoaie și puteți să mai adăugați!

Se vor termina deci pe veci suferințele: „Durerea nu poate exista în atmosfera cerului. Nu vor mai fi lacrimi, cortegii funerare, doliu. «Și moartea nu va mai fi. Nu va mai fi nici tânguire, nici țipăt, nici durere, pentru că lucrurile dintâi au trecut.» Niciun locuitor nu zice: «Sunt bolnav!» Poporul Ierusalimului capătă iertarea fărădelegilor lui (Isaia 33:24)” (*Tragedia veacurilor*, p. 676).

E splendidă panorama descrisă în profeția din Isaia 35: „Pustia și țara fără apă se vor bucura, pustietatea se va veseli și va înflori ca trandafirul, se va acoperi cu flori și va sări de bucurie, cu cântece de veselie și strigăte de biruință, căci i se va da slava Libanului, strălucirea Carmelului și a Saronului. Vor vedea slava Domnului, măreția Dumnezeului nostru” (versetele 1 și 2).

„Atunci se vor deschide ochii orbilor, se vor deschide urechile surzilor, atunci șchiopul va sări ca un cerb și limba mutului va cânta de bucurie, căci în pustie vor țâșni ape și în pustietate pâraie, marea de nisip se va preface în iaz și în pământul uscat, în izvoare de ape. În vizuina care slujea de culcuș șacalilor vor crește trestii și papură” (versetele 5-7).

„Cei izbăviți de Domnul se vor întoarce și vor merge spre Sion cu cântece de biruință. O bucurie veșnică le va încununa capul, veselia și bucuria îi vor apuca, iar durerea și gemetele vor fugi!” (versetel 10)

Iată această poezie pe care o auzeam prin anii 1960:

Există, există o lume mai bună
O lume lipsită de-amar și de chin
Și dorul meu zboară spre zări de lumină,
La Tine, Isuse, aș vrea ca să vin.

Există, există o țară frumoasă,
O scumpă cetate cu străzi de cristal,
Acolo e Domnul, iubirea-i duioasă,
Și îngerii cântă în cor triumfal.

O, țară a păcii, eternă mărire,
Spre tine să zbor cât de mult eu aș vrea!
Să gust aș dori din a ta fericire,
De tine tânjește azi inima mea!

Mai este o lume, o lume mai bună,
Mai este o țară mai dulce ca-n vis,
În ea nu se află durere, minciună,
Căci ea se numește ETERN PARADIS.

Există, există o lume mai bună,
O, n-ai vrea și tu acolo s-ajungi?
Din moarte te smulge, curaju-ți adună,
De ce în durere și azi să mai plângi?

De-aceea ascultă chemarea duioasă,
Ascultă șoptirea mai dulce ca-n vis,
Mai este o lume cu mult mai frumoasă,
Și crede, căci Domnul așa a promis!”

(Autor necunoscut)

Noi știm mai mult despre ce nu va exista în viața viitoare decât despre ce va exista. Dar aducem slavă Domnului pentru toate aceste inexistențe ale Împărăției Sale. Și glorificat să fie El în vecii vecilor pentru toate existențele binecuvântate de care vor avea parte cei răscumparați! Amin! ■





SYMBOLUM – FIUL LUI DUMNEZEU ÎN NOUL TESTAMENT

Sinodul de la Niceea și apoi cel de la Constantinopol au consfințit învățătura că Isus a fost născut fizic din Tatăl. De 1700 de ani, creștinătatea continuă să repete: „Cred într-unul Domn Isus Christos, Fiul lui Dumnezeu, *Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toți vecii*”, indicând clar spre un început al Fiului din Tatăl. Susținătorii acestei teologii văd în expresia *Fiul lui Dumnezeu*, folosită de Scripturi, argumentul cel mai puternic. El este asociat cu textele din Coloseni 1:15 și Evrei 1:5-6, unde apare expresia „primul născut”.

Se ridică câteva întrebări: Cine folosește titlul? Este pretins de Isus? Implică ideea nașterii? Este vorba de sens propriu sau figurat?

A. Analiză generală

Cuvântul *uios*, „fiu” în Noul Testament, poate avea sens literar sau metaforic.

Sens literar. În Noul Testament, *uios* – „fiu”, apare de 379 de ori și are, în multe din aceste texte, sensul de descendent sau urmaș fizic; cineva născut din părinți (Matei 9:17; Luca 9:38; Ioan 4:46,47,50,53 etc.)

Sens metaforic. Marea majoritatea a lexicoanelor biblice acordă spațiu larg acestui aspect. *Friberg Lexicon* afirmă că *fiul* poate fi „o persoană care condivide natura sau caracterele unui grup”¹. *BDAG Lexicon* arată că *fiul* are multe sensuri:

CUVÂNTUL *FIU* ARE O MULȚIME DE SENSURI ÎN GREACA NOULUI TESTAMENT. EL NU POATE FI LIMITAT LA SENSUL DE DESCENDENȚĂ BIOLOGICĂ, PATERNĂ, CI TREBUIE ÎNȚELES ÎN TOATĂ SFERA SA SEMANTICĂ.



„descendent,, sau urmaș este unul din sensurile principale, dar sunt menționate diferite sensuri metaforice care descriu pe cineva care este membru într-un grup, un aparținător sau cineva care are un ideal comun cu altcineva”². *Tayer Lexicon* și *Liddell –Scott, Greek English Lexicon* afirmă că *fiul*, „poate fi înțeles și ca aparținând la un grup”³.

Iată câteva din aceste texte:

1. Cineva care aparține unui grup spiritual, sau descendent spiritual

„Și dacă Eu scot afară dracii cu ajutorul lui Beelzebul, fiii voștri cu cine-i scot?” (Matei 12:27 și Luca 11:19); Petru îl numește pe „Marcu, fiul meu” 1 Petru 5:13; în Evrei, Pavel spune: „Ați uitat sfatul pe care vi-l dau ca unor fii: „Fiule, nu disprețui pedeapsa Domnului și nu-ți pierde inima când ești muștrat de El»” (Evrei 12:5).

2. Cineva care împărtășește un ideal comun

„Și, după ce a ajuns tovarăș de credință, faceți din el un fiu al gheenei, de două ori mai rău decât sunteți voi înșivă” (Matei 23:15); „Fraților, eu sunt fariseu, fiu de fariseu” (Fapte 23:6).

3. Cineva care aparține la o comunitate

„Fraților, fii ai neamului lui Avraam, și cei ce vă temeți de Dumnezeu, vouă v-a fost trimis Cuvântul acestei mântuirii” (Fapte 13:26); „De asemenea, și firea așteaptă cu o dorință înfocată descoperirea fiilor lui Dumnezeu” (Rom. 8:19); Sămânța bună sunt fiii Împărăției; neghina reprezintă fiii celui rău (Mat. 13:38).

4. Cineva care are o relație privilegiată cu altcineva

„Fii ai lui Avraam sunt cei ce au credință” (Gal. 3:7); „Ca să fiți fii ai Tatălui vostru care este în ceruri” (Mat. 5:45); „Ferice de cei împăciuitori, căci ei vor fi chemați fii ai lui Dumnezeu!” (Mat. 5:9).

5. Expresie metaforică

Fiii veacului – „fiii veacului acestuia se însoară și se mărită” (Luca 20:34); *fiii neascultării* – „a duhului care lucrează acum în fiii neascultării” (Efes. 2:2; 5:6; Col. 3:6); *fiul pierzării* – „se (va) descoperi omul fărădelegii, fiul pierzării” (2 Tes. 2:3); *fiii luminii* – „voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului” (1 Tes. 5:5); *fiii împărăției* – „iar fiii împărăției vor fi aruncați în întunericul de afară” (Mat. 8:12); *fiii tunetului* – „le-a pus numele Boanergheș, care, tălmăcit, înseamnă „fiii tunetului” (Marcu 3:17); *fiul mângâierii* – „Iosif, numit de apostoli și Barnaba, adică, în tălmăcire, fiul mângâierii, un Levit, de neam din Cipru” (Fapte 4:36).⁴

Această scurtă analiză ne ajută să înțelegem că cuvântul *fiu* are o mulțime de sensuri în greaca Nouului Testament. El nu poate fi limitat la sen-

sul de descendență biologică, paternă, ci trebuie înțeles în toată sfera sa semantică. Pentru a înțelege cum se aplică la Isus, vom analiza cuvântul așa cum apare în evanghelii:

B. „Fiul” în evanghelii

MATEI. *Fiul Meu* – Tatăl: Mat. 3:17; 17:5 ; *Fiul lui Dumnezeu:* Demonii – Mat. 3:17; 4:3,6; 8:29; 27:54; Oamenii – Mat. 8:29; 14:33; 15:22; 16:16 Marele-preot/batjocoritorii – Mat. 26:63; 27:40,43; *Fiul omului* – Isus: Mat. 9:6; 10:23; 11:19; 12:8; 12:40; 13:37,41; 16:3; 16:27-28; 17:9,12,22; 18:11; 19:26; 20:18,28; 24:30,33; 24:44; 25:13,31; 26:2,24,45; 26:64; *Fiul:* Mat. 11:27; 24:36; *Fiul lui David* – oameni: Mat. 9:27 (ai milă de noi, Fiul lui David); 12:23; 20:30,31; 21:9,1; *Fiul tâmplarului:* Mat. 13:55.

MARCU – *Evanghelia lui Isus, Fiul lui Dumnezeu:* Marcu 1:1; *Fiul Meu* – Tatăl: Marcu 1:11; 9:7; *Fiul lui Dumnezeu:* Demonii – Marcu 3:11; 5:7; Oamenii – Marcu 15:39; Marele-Preot – „Fiul celui binecuvântat”: Marcu 14:61; *Fiul omului* – Isus: Marcu 2:10,28; 31.38; 9:9,12,31,33; 10:45; 13:26,29; 14:21 (2 ori); 41:6; *Fiul lui David* – oameni: Marcu 10:47,48; Isus: Marcu 12:35.

LUCA. *Fiul Celui Preaînalt* – îngerii: Luca 1:32; *Fiul* – Tatăl: Luca 3:22; 9:35; *Fiul Mariei:* Luca 2:7; *Fiul lui Iosif:* Luca 3:23; *Fiul lui Dumnezeu* – îngerii: Luca 1:35; Demonii: Luca 4:3,9,41; 8:28; *Fiul omului* – Isus: Luca 5:24; 6:5; 7:34; 9:22,26; 9:44,56,58; 11:30; 12:8,40; 17:24,30; 18:8,31; 19:10; 21:27; 22:22,48,69; 24:7; *Fiul:* Luca 10:22; *Fiul lui David* – oameni: Luca 18:32,39; Isus: (citează pe farisei) Luca 20:40-41.

IOAN. *Fiul lui Dumnezeu* Ioan/ucenicii: Ioan 1:34,49; 20:31; Marta: Ioan 11:27; Fariseii: Ioan 19:7; *Fiul omului* – Isus: Ioan 1:51; 3:13,14; 6:27,62; 8:28; 12:23,34; 13:31; *Fiul, Fiul Tatălui:* Ioan 3:17,35,36; 5:19,20,21,23; 6:40; 8:36; 14:13; 17:1-2; *Fiul lui Iosif:* Ioan 6:42; *Fiul lui Dumnezeu* – Isus: Ioan 9:35; 10:36; 11:4;

TOTAL

<i>Fiul omului</i> ⁵	folosit de Isus	71
<i>Fiul</i>	folosit de Tatăl sau Isus	17
<i>Fiul lui Dumnezeu</i>	folosit de oameni	11
<i>Fiul lui David</i>		11
<i>Fiul lui Iosif</i> sau <i>fiul tâmplarului</i>		3
<i>Fiul Mariei</i>		1

UNA CU
TATAL
BENONE
LUPU



TITLURILE DE FIU AL LUI DUMNEZEU ȘI FIUL NU FAC REFERIRE LA ORIGINEA SA ONTOLOGICĂ, CI SUNT DESCRIERI ALE ATRIBUTELOR SALE UMANO-DIVINE.

ODATĂ CU ÎNCEPEREA MISIUNII SALE, LA BOTEZ, TATĂL CONFIRMĂ DIVINITATEA LUI ISUS FOLOSIND TITLUL DE FIUL ȘI REVINE CU PUȚIN TIMP ÎNAINTE DE CRUCIFICARE, PE MUNTELE FERICIRILOR, CÂND ÎNTĂREȘTE ACELAȘI LUCRU.

Privind tabelul, putem nota un element important: expresiile *Fiul lui David*, *Fiul lui Iosif*, *Fiul tâmplarului*, *Fiul Mariei* sau chiar *Fiul omului* nu au aplicație literală. Nu putem spune că Iosif sau David l-ar fi născut în mod fizic pe Isus. Expresiile au nuanță simbolică și fac referire la o calitate specifică a lui Isus. În cazul expresiei *Fiul lui David* este vorba de regalitatea (și genealogia) davidică, drept împlinire a profeției. În cazul lui Iosif este o referire la apartenența la familia sa.

Expresia *Fiu al omului*, folosită de Isus, preluată din cărțile profetice, (în mod special din Ezechiel) are același sens figurat. Isus nu are din punct de vedere ontologic originea în om, El este Dumnezeu și există prin Sine Însuși. Cele 71 de referiri pe care Isus le face la Sine ca *Fiu al omului* indică apartenența la neamul omenesc prin întrupare. Indică și dorința de a se prezenta lumii ca ființă umană identică cu noi. El nu pune accent pe dumnezeirea, ci pe umanitatea Sa.

Fiul omului este expresia umanității, *Fiul lui David* exprimă regalitatea davidică, *Fiul lui Iosif*, apartenența la familia lui Iosif, în genealogia lui Luca (Luca 3:23), *Fiul Mariei* (în text apare „Fiul ei cel întâi născut”) este atât o confirmare a naturii umane, cât și a umilinței Sale, de a fi născut într-un grajd.

C. Concluzie

Dacă majoritatea titlurilor lui Isus au sens metaforic, atunci dacă aplicăm același principiu de interpretare: *Fiul lui Dumnezeu* și *Fiul* descriu atribute sau calități și nu fac referire la descendența biologică din Tatăl.

Fiul lui Dumnezeu – (expresie de cele mai multe ori folosită de cei cu care venea în contact: „Da, Doamne”, I-a zis ea, „cred ca Tu ești Hristosul, Fiul lui Dumnezeu” (Ioan 11:27) nu face referire la nașterea din Tatăl, ci la raportul cu Tatăl. *Fiul lui Dumnezeu* din explicația îngerului Gabriel dată Mariei („va fi chemat Fiul lui Dumnezeu” – Luca 1:25) arată că Isus urma să-l poarte după întrupare, să amintească lumii că nu este de origine umană. El este *fiul* Mariei, dar nu este *fiul* ei, fiindcă „El va fi chemat Fiul lui Dumnezeu”. El este Dumnezeu.

Fiu este legat de nașterea Sa ca om. În istoria Universului nu a existat ceva similar (Creatorul să ia chipul creaturii) și nici nu va mai fi așa ceva. Până la nașterea Sa, Isus era cunoscut în Univers doar ca Dumnezeu, dar după nașterea umană, El a devenit Ființă creată – Fiu. El urma să poarte

titlul creaturii – *Fiu*, iar aceasta nu este dovada inferiorității, ci a maiestății Sale⁶.

Același lucru apare și mai evident în folosirea numelui *Fiul*, rostit de Isus în controversele cu fariseii, când subliniază divinitatea Sa. „Cine crede în *Fiul* are viață veșnică; dar cine nu crede în *Fiul* nu va vedea viața” (Ioan 3:36). „În adevăr, după cum Tatăl înviază morții și le dă viață, tot așa și *Fiul* dă viață cui vrea” (Ioan 5:21). „Pentru ca toți să cinstească pe *Fiul* cum cinstească pe Tatăl. Cine nu cinstește pe *Fiul* nu cinstește pe Tatăl, care L-a trimis” (Ioan 5:23). Odată cu începerea misiunii sale, la botez, Tatăl confirmă divinitatea lui Isus folosind titlul de *Fiul* și revine cu puțin timp înainte de crucificare, pe Muntele Ferișilor, când întărește același lucru.

Din această scurtă analiză înțelegem că titlurile de *Fiu al lui Dumnezeu* și *Fiul*, la fel ca celelalte titluri ale lui Isus, nu fac referire la originea Sa ontologică, ci sunt descrierile atributelor sale umano-divine. Înțelegerea că *fiul* nu se referă doar la descendența biologică apare, așa cum am văzut din greaca Nouului Testament, și din contextul numerelor date lui Isus. ■

Dr. Benone Lupu este pastor în Bologna, Italia.

¹ Friberg Lexicon, rif. 27278 in BW10.

² BAUER, W.A., *Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, a cura di F. W. Danker, tradotto da W. F. Arndt, F. W. Gingrich e F. W. Danker, Chicago – London, 2000, rif. 7510 in BW 10; Alte lexicoane pe care le-am consultat LUST, J. - EYNIKEL, E. - HAUSPIE, K., *A Greek-English Lexicon of the Septuagint*, Stuttgart 1996, I-II, rif. 4587.

³ LIDDELL, H.G., – SCOTT, R., *Greek – English Lexicon*, New York, 1996 ; LOUW, J.P., – NIDA, E.A., *Greek – English Lexicon of the New Testament*, New York 1989 rif 6554; THAYER, J.H. *A Greek-English Lexicon of the New Testament*, New-York – Cincinnati – Chicago, 1889.

⁴ BAUER, W.A., *Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, a cura di F. W. Danker, tradotto da W. F. Arndt, F. W. Gingrich e F. W. Danker, Chicago – London, 2000, rif. 7510 in BW 10.

⁵ In *Thayer Lexicon* găsim aceste referințe: Mat. 8:20; 9:6; 10:23; 11:19; 12:8,32,40; 13:37,41; 16:13,27f; 17:9,12,22; 18:11 Rec.; 19:28; 20:18,28; 24:27,30,37,39,44; 24:30 (twice); 25:13 Rec., 31; 26:2,24,45,64; Mark 2:10,28; 8:31,38; 9:9,12,31; 10:33,45; 13:26; 14:21 ,41,62; Luke 5:24; 6:5,22; 7:34; 9:22,26,44,56 Rec., 58; 11:30; 12:8,30,40; 17:22,24,26 ,30; 18:8,31; 19:10; 21:27,36; 22:22,48,69; 24:7; John 1:51 (52); 3:13f; 6:27,53,62; 8:28 ; 12:23,34; 13:31 Thayer, *Greek-English Lexicon of the NT*, rif. 5405, in BW10.

⁶ Unii ar putea obiecta afirmând că în acest caz ar fi trebuit să fie numit *Fiu* și *Dumnezeu*, și nu *Fiul lui Dumnezeu*, cum apare în texte. Dacă s-ar fi folosit expresia *Fiu și Dumnezeu* s-ar fi pierdut un element fundamental: s-ar fi șters distincția între Tatăl și *Fiul*, ceea ce nu corespunde realității.

CRĂCIUN (NE)FERICIT?!

În lumea creștină există atitudini diferite față de Sărbătoarea Nașterii Domnului, sau Crăciunul. Pe de o parte, sunt creștini care consideră apostazie și chiar idolatrie orice element care are legătură cu această sărbătoare, militând vehement împotriva acesteia, pe motiv că este nebiblică. Pe de altă parte, mulți creștini acordă o importanță atât de mare acestei sărbători așezată la o dată convențională, încât chiar ajung să idolatrizeze tot ce are legătură cu ea. Trist este faptul că, nu de puține ori, Isus este detronat și chiar pierdut aproape cu totul din vedere printre moși crăciuni, cadouri și ghiftuială de toate felurile. În zilele de după 25 decembrie, acest mod de a sărbători umple centrele de urgență și unitățile spitalicești cu oameni care au nevoie de recuperare ca urmare a exceselor, mai ales că, pentru unii, acestea vin după multe săptămâni de post.

Privind la tabloul acesta pestrîț de atitudini și fapte, dacă ești un creștin sincer, te întrebi care ar fi calea cea bună... dacă există... Adevărul este că ea există, iar dacă ținem cont de principiile biblice de viațuire, ele ne pot ghida sigur și într-un asemenea context. Înainte de toate, este necesar să clarificăm câteva aspecte. Deși Sărbătoarea Crăciunului nu este o sărbătoare biblică, adică nu avem vreo mențiune că ar fi fost instituită de Isus sau de apostoli, nu este un sacrilegiu că ea există. Avem în Scriptură alte două sărbători care au fost instituite nu de Dumnezeu, ci de către oameni, în urma unor experiențe spirituale profunde, și anume, Sărbătoarea Purim (care comemorează salvarea iudeilor de la moarte de pe vremea Esterei și a lui Mardoheu – Estera 9:17-32) și Sărbătoarea Hanuka – Sărbătoarea Înnoirii Templului (care comemorează curățirea și rededicarea templului de pe vremea macabeilor, ca urmare a profanării acestuia de către Antioh Epifanul – sec. II î.H.). Dumnezeu nu numai că nu s-a pronunțat împotriva acestor sărbători, ci Isus, în timpul lucrării Lui, cu ocazia Sărbătorii Înnoirii Templului – Hanuka – este la Ierusalim și prezintă unele dintre cele mai profunde adevăruri cu pri-

vire la El, așa cum citim în Evanghelia lui Ioan capitolul 10:22-39. Pe de altă parte, chiar prăznuirea sărbătorilor instituite de Dumnezeu în Leviticul capitolul 23, printre care includem și Sabatul zilei a șaptea, putea deveni o ofensă la adresa Lui, dacă acestea nu erau sărbătorite în spiritul și în modul în care Dumnezeu le-a intenționat. Se poate citi despre acest lucru în Isaia 1:10-15. Prin urmare, aspectele care contează cel mai mult atunci când vorbim de sărbători biblice sau extrabiblice sunt: motivația, scopul și modalitatea în care acestea sunt prăznuite.

Se poate răspunde foarte scurt în dreptul acestor trei aspecte:

motivația – dragostea față de Dumnezeu; scopul – a aduce slavă lui Dumnezeu; modalitatea – a fi plăcut lui Dumnezeu.

Dacă privim la perspectiva pe care ne-o oferă și Spiritul Profetic prin Ellen White, vom observa că aceasta este în armonie cu principiile biblice despre care am vorbit până acum.

Iar aceste principii se aplică nu doar la Sărbătoarea Nașterii Domnului, despre care vorbim în momentul de față, ci și la alte sărbători, cum ar fi Anul Nou, Ziua Recunoștinței (în SUA), ziua de naștere sau Paștele. Este lesne de înțeles că aici nu intră sărbători precum Halloween, care este din start o sărbătoare cu o puternică încărcătură păgână, chiar demonică și împotriva principiilor moralei creștine.

Referindu-se la data nașterii lui Isus, Ellen White recunoaște că „ziua de 25 decembrie se presupune a fi ziua nașterii lui Isus Hristos, iar sărbătorirea acesteia a devenit un obicei popular. Totuși, nu exis-

**SPIRITUL
SĂRBĂTORII
FLORIN
ORODAN**



**ÎN TOT CEEA CE SCRIE
ELLEN WHITE CU
PRIVIRE LA SĂRBĂ-
TOAREA CRĂCIUNULUI
PUTEM OBSERVA
ACELAȘI BUN-SIMȚ
ȘI ECHILIBRU FIN CU
CARE NE-A OBIȘNUIT
ÎN TOATE SUBIECTELE
PE CARE LE ABOR-
DEAZĂ.**



tă certitudinea că noi ținem adevărata zi de naștere a Mântuitorului nostru. Istoria nu ne dă nicio asigurare în acest sens. Biblia nu ne dă timpul precis” (CA, 477). Ea adaugă și faptul că „tăcerea Scripturilor în această privință constituie pentru noi dovada că acest lucru nu ne-a fost făcut cunoscut din motivele cele mai înțelepte” (CA, 477). Puțin mai târziu, ea spune care este unul dintre aceste motive: „El a ascuns ziua exactă a nașterii Domnului Hristos, astfel ca acea zi să nu primească onoarea care ar trebui dată Domnului Hristos

ca Răscumpărătorul lumii, un Mântuitor care trebuie primit, în care trebuie să ne încredem și pe care să ne bazăm că poate mântui pe deplin pe toți cei care vin la El. Adorarea sufletului nostru trebuie să se îndrepte către Domnul Isus, Fiul Dumnezeului Celui nemărginit” (CA, 477).

Cu toate acestea, Sărbătoarea Crăciunului „poate fi folosită pentru a servi unui scop foarte bun” (CA, 478). Acest scop foarte bun este exemplificat prin dorința oamenilor, și în special a copiilor, de a face cadouri de sărbători, dorință care „poate fi transformată în mijloace sfinte, care să aibă ca rezultat binele semenilor noștri, prin umplerea vistieriei mării și măreței lucrări

pentru care a venit Domnul Hristos în lume. Tăgăduirea de sine și sacrificiul de sine au marcat cursul acțiunilor Sale” (CA, 478). Nu este ceva greșit în a ne oferi unii altora cadouri care constituie „simboluri ale iubirii, ca amintire, dacă prin aceasta nu Îl uităm pe Dumnezeu, cel mai bun prieten al nostru” (CA, 479). Ni se reamintește că „este plăcut să primim un dar, oricât ar fi de mic, de la aceia pe care îi iubim. Este o asigurare că nu suntem uitați și se pare că ne leagă un pic mai mult de aceștia...” (CA, 478). Cu privire la darurile care se pot oferi, ea spune: „Trebuie să oferim daruri care să se dovedească de un real folos primitorului. Eu aș recomanda cărți care să fie de ajutor în înțelegerea Cuvântului lui Dumnezeu sau care să ne mărească dragostea față de acesta... Oferiți ceva ce poate fi citit în aceste lungi seri de iarnă. Sunt mulți care nu au cărți și publicații referitoare la adevărul prezent. Acesta constituie un câmp vast, în care banii pot fi investiți în siguranță. Sunt mulți dintre cei mici care ar dori să li se ofere cărți” (CA, 479).

Părinții sunt sfătuiți să îndrepte gândurile copiilor într-o nouă direcție: „Ca și înțelepții din vechime, puteți oferi lui Dumnezeu cele mai bune daruri ale voastre și să-I arătați prin darurile față de El că voi apreciați Darul Său către o lume păcătoasă. Îndreptați gândurile copiilor voștri pe un nou făgaș, neegoist, încurajându-i să aducă daruri lui Dumnezeu pentru darul Unicului său Fiu” (CA, 481). Ea mai subliniază

faptul că „Sărbătorile de Crăciun și de Anul Nou pot fi și trebuie să fie ținute în folosul celor lipsiți. Dumnezeu este glorificat atunci când noi dăm pentru a-i ajuta pe aceia care au familii numeroase de întreținut” (CA, 482).

La un moment dat este atins și subiectul foarte controversat al bradului de Crăciun, iar ceea ce recomandă Ellen White poate părea scandalos pentru cei care nu înțeleg filozofia din spatele acestor recomandări. Ea mărturisește: „Dumnezeu ar avea plăcere dacă de Crăciun fiecare comunitate ar avea un pom de Crăciun, în care să fie agățate daruri... Ne-au sosit scrisori în care suntem întrebați: «E bine să avem pom de Crăciun? Nu va fi aceasta în felul lumii?» Noi răspundem: puteți să faceți cum face lumea, dacă aveți tragere de inimă să faceți așa, sau s-o faceți într-un mod deosebit de lume, dacă este posibil. Nu este păcat a se alege un brad plăcut mirositor, pe care să îl așezăm în comunitățile noastre, însă păcatul este legat de motivul care ne determină să facem acel lucru și de felul în care sunt folosite darurile care sunt așezate în pom” (CA, 482). Aceste idei sunt subliniate și în pasajul următor: „Părinții nu trebuie să ia poziție că un brad așezat în biserică pentru bucuria copiilor la Școala de Sabat este un păcat, deoarece aceasta poate fi o mare binecuvântare. Înaintea minților lor trebuie păstrată ideea de dăruire de obiecte pentru binefacere” (CA, 482). În tot ceea ce scrie Ellen White cu privire la Sărbătoarea Crăciunului putem observa același bun-simț și echilibru fin cu care ne-a obișnuit în toate subiectele pe care le abordează. În privința Sărbătorii Crăciunului trebuie aplicat un test simplu, care cuprinde câteva întrebări: De ce? Cu ce scop? În ce mod? Dacă răspunsurile la aceste întrebări Îl au în centru pe Dumnezeu, toate lucrurile se așază frumos la locul lor.

La final, un apel pe care Ellen White îl transmite cu privire la modul înțelept în care să ne raportăm la această sărbătoare: „Nu vrei să vă treziți, creștini, frații mei și surorile mele, și să vă încingeți în vederea îndeplinirii în teamă de Domnul, rânduind astfel lucrurile în această privință, încât ocazia să nu fie seacă și neinteresantă, ci plină de bucurie nevinovată, care să poarte pecetea cerului? Știu că aceia care sunt mai săraci vor răspunde acestor sugestii. Cei mai bogați vor arăta de asemenea interes și își vor oferi darurile și donațiile proporțional cu mijloacele pe care Dumnezeu le-a încredințat lor. Fie ca în cărțile din ceruri să se noteze că niciodată nu s-a mai văzut un asemenea Crăciun datorită donațiilor care vor fi făcute pentru susținerea lucrării lui Dumnezeu și clădirea Împărăției Sale” (CA, 483). Ar fi potrivit un „Amin” ca răspuns la acest apel? ■

Florin Orodan, pastor, Conferința Banat

ARBORELE CREAȚIEI

CITESC ȘI
DESCOPĂR
ALINA
CHIRILEANU



Alina Chirileanu,
director asistent în cadrul
Departamentului Copii,
Uniunea de Conferințe

Obiectiv: Să învățăm despre creația lui Dumnezeu și despre importanța fiecărui element creat.

Poveste biblică: Citim împreună Geneza 1, unde ne este descrisă creația lumii de către Dumnezeu. Este fascinant de văzut cum Dumnezeu a creat lumina, cerul, pământul, plantele, animalele și omul.

Discuție:

1. Ce a creat Dumnezeu în prima zi? (Lumina)
2. Cum a numit Dumnezeu cerul? (Cerurile)
3. De ce este important să ne amintim de creație?

(Răspunsul copilului: Este important să ne amintim de creație deoarece aceasta ne ajută să înțelegem cine este Dumnezeu și cât de mult ne iubește. Creația ne arată frumusețea și ordinea pe care Dumnezeu le-a pus în lume și ne amintește că suntem parte dintr-un plan mai mare. De asemenea, ne poate inspira să fim responsabili în îngrijirea mediului înconjurător și a tuturor ființelor vii pe care Dumnezeu le-a creat.)

4. Cum putem avea grijă de creația lui Dumnezeu?

Răspunsul copilului:

- Reciclarea și reducerea deșeurilor pentru a proteja mediul.
- Plantarea copacilor și îngrijirea plantelor pentru a menține echilibrul ecologic.
- Tratatând animalele și natura cu respect și compasiune.
- Promovarea unei atitudini de apreciere și admirație față de frumusețea naturii.
- Educarea altora cu privire la importanța protejării și conservării resurselor naturale.

Aceste răspunsuri pot stimula discuții și reflecții în rândul copiilor și îi pot ajuta să înțeleagă rolul lor în lumea creată de Dumnezeu.

ACTIVITATE PRACTICĂ ÎMPREUNĂ CU PĂRINȚII/BUNICII

Materiale necesare:

- Carton sau hârtie colorată
- Foarfecă
- Lipici
- Creioane colorate sau markere
- Ramuri (pentru arbore)

Instrucțiuni:

1. Întrebați copiii ce elemente din creație le plac cel mai mult.
2. Fiecare copil să coloreze o frunză de hârtie cu desenul unui aspect din creație (ex: soare, copac, animal).
3. După ce au terminat, să decupeze frunzele și să le lipească pe ramurile adunate.
4. Discutați despre fiecare element, despre cum se leagă acestea de Creația lui Dumnezeu.

Concluzie: La finalul activității, fiecare copil va avea propriul „Arbore al Creației”, care-i va aminti de creația lui Dumnezeu.

#opaginapezi

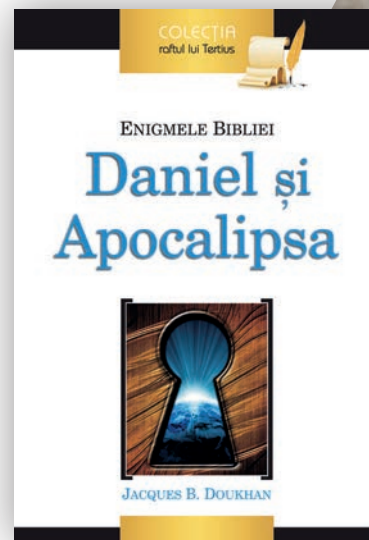
„O pagină pe zi” este un proiect prin care se propune citirea unei cărți într-o perioadă definită de timp. **Ediția a 5-a se desfășoară pe parcursul a 181 de zile, în perioada 1 ianuarie - 30 iunie 2025.** Cartea propusă pentru această ediție este *Enigmele Bibliei. Daniel și Apocalipsa*, autor Jacques B. Doukhan.

Participarea la acest proiect nu este condiționată de înscriere. Totuși, cei care doresc să participe la evaluările de la finalul fiecărui capitol și să beneficieze de bonusurile și de premiile oferite ca apreciere pentru consecvență trebuie să se înscrie în proiect completând formularul disponibil pe viataisanatate.ro/opaginapezi.

Conținutul cărții *Enigmele Bibliei. Daniel și Apocalipsa* va fi pus la dispoziție pe aceeași pagină, viataisanatate.ro/opaginapezi, și zilnic va fi afișat aici conținutul aferent fiecărei zile.

Tot pe viataisanatate.ro/opaginapezi pot fi consultate detalii suplimentare despre proiect, premiile oferite și regulamentul.

Te așteptăm în echipa celor care citesc consecvent!



Feedback de la participanții edițiilor anterioare:



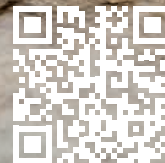
Vreau să vă felicit pentru acest proiect. Pe mine personal mă determină să studiez mai mult și să aștept cu nerăbdare fiecare formular. Vă mulțumesc pentru faptul că ați inițiat acest proiect atât de necesar vremurilor pe care le trăim. **Daniel F.**



Mi-a plăcut să particip la studiul acestei cărți, mi-am îmbogățit cunoștințele și am mai crescut spiritual. Nu m-au interesat în primul rând punctele de la formularele de evaluare. Pentru mine important este că am reușit să ajung la final. - **Mariana P.**



Este o plăcere să citești împreună cu alți oameni prețioși care au valori creștine. Un proiect minunat cu multiple beneficii pentru cititori. Mulțumesc echipei „O pagină pe zi” pentru tot efortul depus și implicarea în viețile noastre prin Cuvântul lui Dumnezeu. - **I.C.**



evs
editura viață și sănătate

